ΚΑΜΠΑΝΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Στόν ἥλιο, τόπο θέλουμε κ' ἐμεῖς! Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Α'. | ΑΡΙΘ. 14

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Θεριστής 26 Τρίτη
1923. Ἀν. ἡλ. 5.07 — Δύσ. 7.48

Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΥΣ

Συνδρομή χρονιάτικη δραχμές ἑκατό

Τό φύλλο 1 Δραχμή

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

Β'.

ΟΧΙ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΠΑΡΑ ΔΑΪΚΟ ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟ

Ὅταν σ' ἕναν τόπο οἱ μορφωμένες καὶ οἱ διοικοῦσες τάξεις εἶναι ψωραλέες, ἀδιάντροπες καὶ ἀφιλότιμες, δὲ μπορεῖ παρὰ σύμφωνα μ' αὐτονῶν τὸ καλοῦπι νὰ φτιάχνεται κι' ὁ λαός. Καὶ εἶναι ἀκόμα χαραχτηριστικὸ τῆς παραστρατισμένης Νεοελληνικῆς μανταλιτὲς, τὸ ὅτι κατάντησε ἀρετή, ὁ ἐπιδεικτικὸς ζεμανφουσισμὸς γιὰ τὴν προκοπὴ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Κράτους. Γιὰ τοῦτο κάθε εὐγενικιὰ προσπάθεια στὴ χώρα αὐτὴ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν κουτοπόνηρων—ἠλιθίων, καὶ τῶν ἀναιδῶν—ψευτοφιλότιμων, ἀντικρύζει τὸ ἀπαράμιλλο καὶ μοναδικὸ «οὔφ ἀδερφέ! οὐ θὰ διορθώσεις τὸ ρωμέηκο».

Φυσικὸ εἶναι ὕστερα ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴν ἀποκαρδιωτικὴ κατάσταση πὼς ἡ ἀρετὴ φυγαδεύτηκε ἀπὸ παντοῦ καὶ θρονιάστηκε ξεφρενιασμένη ἡ ξεδιάντροπη ἐπιτηδειότητα, καὶ ἰδανικὸ τῆς φυλῆς εἶναι ὁ ἀρριβισμός.

Μὰ ἐμεῖς — ποὺ δὲν πάσχουμε ὡς τόσο ἀπὸ ὀξεῖα δικαιομανία σὰν τὸν ἥρωα τοῦ Ἴψεν — καὶ ξέρουμε πὼς ὅλα τὰ πράγματα εἶναι σχετικὰ σ' αὐτὸ τὸν κόσμο — πιστεύουμε ἀκράδαντα πὼς μόνο συμπτωματικὰ καὶ πρόσκαιρα εἶναι παραγκωνισμένες οἱ πραγματικὲς ἀρετὲς τῆς φυλῆς, καὶ πιστεύουμε ἀκόμα πὼς τώρα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ εἶναι καιροὺς νὰ τονωθοῦν οἱ ἀρετὲς αὐτές. Οἱ ἀπανωτὲς συμφορὲς καὶ οἱ ἀπανωτὲς πλάνες τῶν τελευταίων χρόνων ἐπροκάλεσαν μέσα σ' ὅλων τὶς ψυχὲς τὸ τραγικὸ ἐρώτημα: «ποῦ πᾶμε;»

Ὁ λαὸς ψάχνει περίφοβος καὶ νευριασμένος, σὰν μέσα σὲ πηχτὰ σκοτάδια, γυρεύοντας τοὺς ἐναρέτους ὁδηγοὺς ποὺ θὰ τοῦ δείξουν τὴν ἴσια στράτα. Στὴν ὀδυνηρὴ αὐτὴ προσπάθεια — ὀδυνηρὴ γιὰ τὴν ἐλεεινότητα τῶν περασμένων καὶ τὴ δυσκολία γιὰ τὸ βέβαιο προσανατολισμὸ στὸ δρόμο τοῦ μέλλοντος — παραστέκει εὐτυχῶς ἡ Ἐπανάσταση· καὶ μ' ὅλα τὰ τερτίπια τῶν συνταγματολόγων πολιτικατζίδων, οἱ εὐθεῖς στρατιῶτες καὶ πατριῶτες, φαίνεται νὰ ἔχουν ἀπόφαση «καὶ παρὰ τὴ θέλησή μας» νὰ μᾶς κατευθύνουν σὲ δρόμους ἴσιους. Λίγο θάρρος λοιπόν, λίγη ζωὴ ἐπὶ τέλους, λίγη στοργὴ πρὸς τὸν ἴδιον ἑαυτό τους καὶ λιγώτερη φιλοπατρία ἂν ἔχουν οἱ κλαψιάριδες Ἱερεμίες τῶν συμφορῶν, πρέπει νὰ ἀνασκουμπωθοῦν γιὰ δουλειά. Μιὰ περίοδος ἀναδημιουργίας προβάλλει ὅπου τοῦ καθενὸς ἡ συμβολὴ θάναι ἀπαραίτητη καὶ πολύτιμη.

Ξέρουμε ὅτι μιὰ σχετικὴ κίνηση, ἀνάμεσα στοὺς διανοουμένους μας τοῦ ἐξωτερικοῦ κυρίως, παρασκευάζεται. Μὰ θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ διαφωνήσουμε κατ' ἀρχὴν γιὰ τὸν περιωρισμένο κύκλο ποὺ σκοπεύουν νὰ χαράξουν γύρω τους καὶ νὰ κλειστοῦνε μέσα. Ἔχουμε τὴ γνώμη πὼς στὴν Ἑλλάδα τὰ βρώμισε ὅλα ἡ πολιτική. καὶ ὅτι ὅλα ζητήματα πολιτικῆς κατάντησαν. Γιὰ τοῦτο φρονοῦμε πὼς πρέπει νὰ καταπιαστοῦμε ἀνάποδα τὴν ἀναμόρφωσή μας. Πρέπει νὰ δουλέψουμε ὅλοι μας νὰ ἐναρετοποιήσουμε—σχετικῶς — τὴν πολιτική μας. Ἑνόσω αὐτὴ μὲ τὴν παντοδυναμία της κατορθώνει νὰ τὰ φθειρτιδλα, θὰ εἴμαστε πολὺ ἀφελεῖς ἂν περιμέναμε, ἀρχίζοντας ἀπ' ἀλλοῦ, νὰ ἔχουμε καλλιτέρευση. Τὸ κακὸ πρέπει νὰ χτυπηθεῖ στὴ ρίζα του ἢ στὸ κεφάλι του, ὅπως θέλετε. Δὲ μοῦ φαίνεται νὰ μᾶς περιμένουν οἱ καιροὶ γιὰ ἀκαδημαϊκὲς συζητήσεις καὶ ἐπίδειξη παντοειδοῦς σοφίας. Χρειάζεται δουλεια καὶ ὄχι λόγια. Βέβαια καὶ τὰ λόγια δουλειὰ εἶναι μὰ νὰ μὴν λέγονται σὲ περιωρισμένες καὶ ἀποτραβηγμένες παρέες. Τί θὰ ὠφελήσει ἂν πέντε— δέκα — ἑκατὸ — χίλιοι Ἕλληνες ἐπικοινωνήσουν ἀνάμεσα τους, ἀνταλλάξουν τὶς γνῶμες τους καὶ τὶς σοφιες τους; Ἡ σοφία πρεπει νὰ βγεῖ στὸ δρόμο. Καὶ ἡ ἀρετὴ στὶς πλατεῖες. Νὰ ἐπικοινωνήσει μὲ πυκνὰ στρώματα λαοῦ, νὰ τὸν φανατίσει μὲ ἰδέες καὶ ὄχι μὲ πρόσωπα, μὲ τὴν Ἑλλάδα μας ὄχι μὲ τὰ κόμματα. Σὲ πλήρη δημοσιότητα λοιπὸν μᾶς φαίνεται πὼς πρέπει νὰ κατέλθουν οἱ διανοούμενοί μας, καὶ ἂς εἶναι βέβαιοι πὼς θὰ εἶναι πολὺ εὐπρόσδεκτοι. Εἶναι τόση ἡ γενικὴ λαχτάρα ἐνὸς αὔριον καλλίτερου ἀπὸ τὸ σήμερα καὶ ἀπὸ τὸ χτές. Εἶναι — παρ' ὅλο τὸ φαινομενικὸ προσκολλημὸ πολυάριθμων μαζῶν στὶς φατρίες — τόση ἡ ἀπογοήτευση ἀπὸ τὰ προσωπικὰ — παμφάγα —κόμματα, ὥστε κάθε φωνὴ ἀνακαινιστικὴ νὰ ἀκουστεῖ μὲ συμπάθεια, καὶ κάθε προσπάθεια, δημιουργικὴ μιᾶς νέας καταστάσεως, νὰ βρεῖ πρόθυμους καὶ πολυάριθμους συνεργάτες.

Ἕνας ἀγῶνας πρέπει νὰ στηθεῖ ἀνάντια τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ἐκ κληρονομίας πολιτευτικῶν συστημάτων τῶν προσωπικῶν φατριῶν, ἐνάντια τοῦ ἰδιου κακομαθημένου Ρωμηοῦ. Καὶ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν φυσικὰ μόνον καινούρια πρόσωπα ἄτριφτα καὶ εὐάρεστα μποροῦν καὶ πρέπει νὰ τὸν ἀναλάβουν. Καὶ μόνον ἀφθονα νέα στοιχεῖα θὰ ταν σπρωχθοῦν στὴ πρώτη γραμμὴ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας, θὰ μπορέσουν νὰ θεμελιώσουν στερεὰ κάτι ποὺ νὰ ὑπόσχεται ὅτι θὰ γίνει Κράτος ἀνθρωπινό. Ἂς μὴ χαθεῖ μάταια ἡ εὐνοϊκὴ αὐτὴ περίοδο γιὰ μιὰ προσπάθεια ἠθικοποιήσεως τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς. Καὶ εἴμαστε βέβαια ὅτι ἀμέσως ὅλοι οἱ κλάδοι τῆς Νεοελληνικῆς ἐκδηλώσεως, θὰ αἰσθανθοῦνε τὸν καινούριο καὶ δροσερὸν ἀγέρα ποὺ θὰ φυσήξει, καὶ θὰνακουφισθοῦνε καὶ θὰ ζωογονηθοῦνε.

Ἀλλοιῶς, τί πρακτικὸ ἀποτέλεσμα καὶ ποιὰ γενικώτερη ὠφέλεια μπορεῖ νὰ προέλθῃ, ἀπὸ περιωρισμένες συζητήσεις καὶ τάσεις, ὅταν οἱ φατρίες τιμοῦν καὶ μποροῦνε νὰ στήνουν ἀνδριάντες τοῦ Ντελληγιάννη, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ πλέον μικροπόνηρου Μωραϊτισμοῦ, καὶ μπάζουν στὰ σχολεῖα ὡς ἀναγνωστικὸ τὸν Ἀγαθάγγελο; Τί σημαίνει ἂν ἑκατὸ ἢ πεντακόσιοι ἀποτραβηγμένοι Ἕλληνες ἀλληλοφωτισθοῦνε, καὶ ὁ λαὸς σέρνεται ὕστερα μέρα μεσημέρι ἀπὸ τοὺς φαυλόβιους καὶ φαυλοποιοὺς γαζετατζῆδες καὶ πολιτικοὺς γιὰ νὰ γονατίζει καὶ νὰ ὁδύρεται μπροστὰ σὲ Παναγίες τῆς Τήνου;

Ἐκεῖ λοιπὸν σὲ πλήρη διαφωτισμὸ τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ κατατείνουν οἱ προσπάθειες ὅλων ὅσοι πονοῦν γιὰ τὴ σημερινή μας κατάσταση, ὅλων ὅσοι πιστεύουν πὼς μπορεῖ, καὶ πρέπει νὰ κάνουμε μιὰν Ἑλλάδα ἄξια τῆς θέσεώς της στὴν Ἱστορία καὶ στὴ Γεωγραφία. Γιατὶ ἂν περάσει μὲ κλάψες μόνο καὶ ἡ περίοδο αὐτὴ, καὶ μείνουν πάλι ἀπόλυτοι κύριοι τῆς Νεοελληνικῆς ζωῆς οἱ κακομαθημένοι πολιτικατζῆδες, πολὺ γρήγορα θὰ σβύσουμε ὡς Κράτος καὶ θὰ ἀποπνιγοῦμε ὡς φυλή.

Σ. Β.

ΕΦΕΔΡΟΙ, ΠΡΟΣΟΧΗ!

Ἄθελα προχτὲς στὸ γραφεῖο τοῦ Κου Προέδρου μας, ἀντίκρυσα μία φωτογραφία μὲ κάτι γράμματα χτυπητὰ ἀπὸ κάτω ποὺ διαλαλοῦσαν τὸ ὄνομα ἑνὸς ὑποψήφιου βουλευτή. Τὴν πῆρα στὸ χέρι κ' εἶδα πὼς ἐπρόκειτο γιὰ κάποια γνωστή μας Γεραγώτισσα φυσιογνωμία ποὺ πρόκειται νὰ πολιτευθῇ. Κάτω ἀπ' τὴ φατογραφία του ὁ ἐπιδοξος Πατέρας τοῦ Ἔθνους μὲ ἕνα συνηθισμένο ὑποτίτλο: «Ἀγαπητοὶ Συμπολῖται» ἐκθέτει πλατόφαρδα τὸ πρόγραμμά του. Οἱ γνωστὲς ὑποσχέσεις, τὰ μισοσημένα θὰ κάνω θὰ δείξω, θὰ γράψω, καὶ τὸ φινάλε ὁ γνωστότατο, ἐπίλογος ποὺ ποτὲς δὲν ἐπαλήθευσε ὡς τὰ σήμερα «θὰ εἶμαι στὴ διάθεση τῶν ἐκλογέων μου».

Ἂς εἶνει ὅμως, ἐπειδὴ πρόκειται γιὰ νέο πολιτικὸ ἀστέρι, ἄς ποῦμε πὼς θὰ δουλέψῃ γιὰ ὅλα ὅσα ὑπόσχεται καὶ ἄς ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὸ μανιφέστο του.

Μέσα στὰ μελλοντικὰ κεῖνα θὰ κάνω, θὰ δεῖξω, καμμιὰ κουβέντα, καμμιὰ ἐνθάρρυνση γιὰ τὴ δική μας τὴν τοῦ. Ὑπόσχεται! ὑπόσχεται! μὰ μὲς τὶς τόσες ὑποσχέσεις του κανένας λόγος γιὰ τὴ δική μας τὴ δυστυχία, τίποτα γιὰ τὴν καλλιτέρευση τῆς Κοινωνικῆς μας θέσης. Κουβεντιάζει ὁ ἄνθρωπος γιὰ πολιτικά, γιὰ ἐθνικὲς τροπές, γιὰ βιομηχανία, ἀκόμα καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐμπορίου!! Μὰ δὲν ὀξίζει τὸν κόπο φαίνεται νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸν φανταρόκοσμο, μᾶς, ποὺ δέκα χρόνια στεκούμαστε στὰ βουνὰ γιὰ νὰ προστατέψουμε ὅλα αὐτά, τὰ ἐμπόρια, τὶς βιομηχανίες, τὶς ἐθνικὲς δόξες, τὰ πατριωτικὰ ὅνειρα καὶ τὶς περιουσίες ὅλων τῶν ἄλλων. Κιαὐτὸ ξεδεύοντας ὅλα μας τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ κεφάλαια, καὶ βάζοντας τὸ κεφάλι

---

(12) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(Συνέχεια)

Τὸ σκοτάδι ἀνεβαίνει ὁλοένα πρὸς τὰπάνω σὰ μιὰ σκοτεινογάλαζη ἀντάρα. Θολώνει τὶς γραμμές, ἐξαϋλώνει τὰ δέντρα καὶ σβύνει μέσα στὴ θαμπάδα του τὶς λεπτομέρειες. Τάντικρυνὸ βουνὸ σκεδιάζεται τότες ὁλόγυρτο, μαῦρο καὶ στερεό. Μὰ πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλα του μᾶς πιέζει στὴν ψυχὴ ἡ σιωπή του. Κανένα φῶς, κανένας θόρυβος, κανένα σημάδι ζωῆς. Μὰ κεῖνο ποὺ τὲ βλέπουμε τὸ διαιστανόμαστε. Εἶναι «τὸ Περιστέρι». Τὸ βουνὸ μὲ τὸ ἥμερο ὄνομα καὶ τὴν τρομερὴ ψυχή. Γιατὶ μιὰ ζωντανὴ ψυχὴ κυκλοφορεῖ πυρετώδικα μέσα στὴ μαύρη αὐτὴ πτεραμίδα. Πολυσύνθετη, ἀδιακίνητη, προβλεπτικὴ. Ἔχει χίλιες χιλιάδες μάτια ποὺ βλέπουνε δίχας νὰ βλέπουνται. Δυνατὰ καὶ μὲ σουφρωμένα φρύδια τὴ μέρα, ἀνοίμητα καὶ διαπεραστικὰ ὅλη τὴ νύχτα. Ἔχει χίλιες χιλιάδες καρδιὲς ποὺ χτυπᾶνε μὲ μῖσος, καὶ μὲ τοὺς χτύπους των μετρᾶνε τὴ ζωή μας. Κάθε λάκκωμά τοι, κάθε πέτρα του, κάθε τρύπα του, κάθε δεντρί του κρύβει κιὰπὸ μιὰ καρδιὰ γιομάτη πράσινη ὄχτρα, καὶ δυὸ μάτια καρφωμένα πάνου μας. Οἱ ἄπειρες αὐτὲς ματιὲς διασταυρώνονται στὸν ἀέρα σὰν ἕνα νοητὸ δίχτι καὶ τυλίγουνε τὸ λόφο μας καὶ τὸ χαράκωμά μας μὲ τὴν προσοχή τους τὴν ἀνυπόφερτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'.

.... Ἀπὸ ψὲς ἔγινε ἐδῶ πέρα μιὰ ξαφνικιὰ μεταβολή. Ὄχι στὴ ζωή μας, μὰ ὅπως-ὅπως στὸ περιβάλλο μας. Σιγὰ προχώρησε πολὺ ἡ νύχτα διαταχτήκαμε ὅλοι νὰ «συσκευάσουμε» ὅλα μας τὰ πράματα, νὰ τὸ φορτοθοῦμε καὶ νὰ περιμένουμε ἀμίλητοι, ὁραδιασμένοι στὸ χαράκωμα. Καὶ σὰν ἐπιθεώρησαν οἱ δεκανεῖς τὶς ἑνωμοτεῖες τους κοὶ λοχίες τὶς διμοιρίες τους, ξεκινήσαμε μὲς τὸ σκοτάδι. Οἱ διαταγὲς δόθηκαν μουρμουριστά, καὶ τὸ χαράκωμα γιόμισε ψύθιρους καὶ σοι σουρο. Οἱ καραβάνες ἔπρεπε νὰ μὴ χτυπᾶνε, τσιγάρο δὲν ἔπρεπε νάνάψει κανένας, καὶ νὰ κρατᾶμε τὸ θηκάρι τῆς ξιφολόχης στὸ χέρι γιὰ νὰ μὴ βροντοσέρνεται στὰ τοιχώματα τοῦ χαρακώματος. Γιατὶ ὅλη ἡ πορεία ἔγινε μέσα σ' ἕνα χαντάκι. Κανένας δὲν ἤξερε ποῦ πηγαίναμε. Καταλαβαίναμε μονάχα πὼς μᾶς πᾶνε παραμπρός, κοντήτερα στὸν ὀχτρό· τὸ χαράκωμα αὐτὸ τῆς συγκοινωνίας τὸ πορπατούσαμε πολλὴν ὥρα. Δίχως νὰ μιλᾶμε καὶ δίχως νὰ ρωτᾶμε. Κάπου - κάπου τὸ χαντάκι ἦτανε τόσο στενὸ ποὺ πληγώνανε τὰ γόνατα στὶς μυτερὲς πέτρες. Σὰν ἐσκόνταφτε κανένας κι' ἔπεφτε, ἡ γραμμὴ τῶν ἄλλων ποὺ ἐρχούτανε πίσω σταματοῦσε. Ὅπως γίνεται σένα κοπάδι πρόβατα. Κανένας δὲ ρωτοῦσε οὔτε γιατὶ σταματήσαμε οὔτε πότε θὰ ξεκινήσουμε. Κάποιος λόγος θὰ ὑπῆρχε ποὺ δὲν τόνε ξέραμε καὶ δὲ φιλοῦσε νὰν τόνε ξέρουμε. Μὰ δὲν ἐνδιαφερνούμαστε καὶ νὰ τὸν μάθουμε. Κόποτε σταματήσαμε. Ἦταν ἡ καινούργια γραμμὴ «Ἡ δεύτερη γραμμή». Ἀντικαταστήσαμε ἕναν Γαλλικὸ λόχο ποὺ φύλαγε τὸ χαράκωμα ποὺ μᾶς παρεδόθηκε. Ὅλοι τους ἤτανε χαρούμενοι σὰν παιδιὰ ποὺ σκολνᾶνε. Γιατὶ πάγαιναν αὐτοὶ ἀνάποδα, πρὸς τὰ πίσω, σένα «στρατόπεδο ἀναπαύσεως». Μᾶς δείξανε τὶς θέσεις, μᾶς δείξανε τὶς σκοπιές, μᾶς δείξανε τὰ «ἀμπρὶ βομβαρδισμοῦ» καὶ τὰ συρματοπλέγματα, μᾶς δείξανε τὶς ἀθρωποφωλιές. Ἐγκαταστήσαμε τὶς φρουρὲς καὶ κοιμηθήκαμε ὡς τὴν ἄλλη τὸ μεσημέρι. Ἐδῶ τὸ χαράκωμα εἶναι πολὺ πιὸ περιποιημένο, πιὸ βα-

ΜΥΤΙΛΗΝΕΪΚΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

στὸν τρουβά. Κανένας δὲν ἐμφανίζεται καὶ γιὰ μᾶς, νὰ μᾶς ἀνοίξῃ τὸν βατοφραγμένο δρόμο τῆς ζωῆς γιὰ μιὰ καλλίτερη μελλοντικὴ αὔριο, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἴσοδο στὶς διάφορες δημόσιες ὑπηρεσίες, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀπαλλοτρίωση τοσων ἀπέραντων Τουρκικῶν καὶ καλογηρικῶν κτημάτων, γιὰ νὰ δοθοῦν στοὺς ἐφέδρους, ***ἐπὶ πληρωμῇ***, νὰ ἐνεργήσῃ γιὰ τόσα ἀπέραντα ρουμανλίκια ποὺ ἄδικα παραμένουν ἀνεκμετάλευτα, γιὰ νὰ παραχωρηθοῦν στοὺς ἐφέδρους; οἱ ὁποῖοι σὲ δύο χρόνια θὰ τὰ κάμουν ἀνεκτίμητους ἐλαιῶνες μὲ τὴ δουλιά τους. Κανένας δὲ φώναξε γιὰ τὰ διάφορα χτήματα τοῦ Κράτους νὰ μισθώνωνται ἀπ' τοὺς ἐφέδρους γιὰ νὰ μπορέσουν πιὰ νὰ σκεπάσουν μὲ καμμια φορεσιὰ ροῦχα τὴ γύμνια τους, καὶ γιὰ τόσες καὶ τόσες ἄλλες ἀνέργειες, ποὺ κάθε πολιτικὸς καινούργιος ἔχει καθῆκο νὰ θέτῃ στὸ πρῶτο κεφάλαιο τοῦ προγράμματός του καὶ νὰ δουλέψῃ ψυχόρμητα. Αὐτὰ ὅλα δὲν τὰ σκέφτηκε φυσικὰ οὔτε ὁ ἄνθρωπος τῆς φωτογραφίας γιατὶ ἢ εἶνε ἐναντια μὲ τὴν ἰδεολογία του ἢ σκοντάφτουν στὰ ἰδιαίτερα συμφέροντά του. Γιατὶ καὶ παρακάτω μᾶς τὰ λέγει πῶς, εἶναι πλούσιος καὶ πῶς ἂν ἐκλεγεῖ, καὶ τὴ βουλευτική του ἐπιχορήγηση θὰ τὴν διαθέσῃ γιὰ τὸν τόπο μας.

Τί κοροϊδία!

Μὰ βλογημένε τί νὰ τὴν κάνωμε τὴν ἐπιχορήγηση σου ποὺ δὲ φτάνει γιὰ νὰ ἀναφτοῦν τὰ φανάρια μιᾶς κοινότητος γιὰ μιὰ βραδιά!... Τὸ ξεύρει, καλέ, ὁ ἄνθρωπος· ἀλλὰ τὸ κάνει, γιὰ νὰ δείξῃ πῶς εἶνε καὶ γενναιόδωρος.

Ὡς τόσο ὅμως αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς εὐχαριστοῦμε ἂν καὶ αὐτοὶ δὲν καταδέχονται καὶ νὰ ἀσχοληθοῦν κἂν μὲ τὰ ζητήματά μας καὶ μὲ τὴ γιατριὰ τῶν γιαράδων μας. Γιατὶ μᾶς ἀνοίγουν τὰ μάτια καὶ μᾶς δασκαλεύουν, πῶς τίποτα, μὰ ἀπολύτως τίποτα δὲν πρέπει νὰ ἀπαντέχουμε ὀπ' αὐτοὺς, παρὰ μονάχα ἀπ' τὴν ὀργάνωση τὴ δική μας.

Μονάχα μιὰ ἕνωση ὅλων τῶν ἐφέδρων, ἕνωση ὅμως ἱερή, ἕνωση ψυχόρμητη, ἕνωση ποὺ νὰ μὴν ὑποκύπτῃ σὲ καμμιὰ μικροφιλοτιμία καὶ μικροσυμφέρον· μονάχα μιὰ τέτοια ἕνωση θὰ μᾶς ἀνοίξῃ τὸ βατοφραγμένο δρόμο τῆς ζωῆς καὶ θὰ μᾶς κάνῃ νὰ ἀντικρύσουμε τοῦ θριάμβου μας τὴ στράτα.

Πρέπει μὲ λίγα λόγια οἱ ἐρχόμενες ἐκλογὲς νὰ μᾶς βροῦν ὅλους τοὺς ἐφέδρους ***μὲ μιὰ θέληση, μὲ μιὰ ψῆφο***. Καὶ νὰ τὶς διαθέσουμε ἀποτελεσματικὰ γιὰ ἀνθρώπους δικούς μας, γιὰ ἀνθρώπους ποὺ μᾶς αἰσθάνθηκαν καὶ τοὺς αἰσθανθήκαμε. Γιὰ ἀνθρώπους ποὺ καίγουνται ἀπὸ πόνο γιὰ τὴ δυστυχία μας. Γιὰ ἀνθρώπους ποὺ μέσα στὰ γενικὰ πολιτικὰ συμφέροντα θὰ μπορέσουν νὰ σκεφθοῦν καὶ τὴν κακομοιριὰ τῆς τάξης μας.

Ἡ Κ. Ἐ. Σ. Ε. Σωτηρίας Μυτιλήνης, καὶ ἡ «Καμπάνα» ἔχουν καθῆκον νὰ σκαλίξουν ἀπὸ τώρα, καὶ νὰ βροῦν 5-10 τέτοιους ἀνθρώπους ἀνάμεσα στὰ γερὰ στοιχεῖα τῆς τάξης μας, καὶ ***νὰ μᾶς τοὺς δείξουν, νὰ τοὺς ξέρουμε, νὰ τοὺς βάλουμε στὴ καρδιά μας***. Εὐτυχῶς τέτοιους ἔχουμε πολλούς. Γεροὺς καὶ μὲ νέες ἀρχές. Ποὺ καὶ μὲ ἔργα μᾶς παραστάθηκαν στὶς δυστυχισμένες μέρες μας. Κι' ὅλοι αὐτοὶ πρέπει νὰ ἀρχίσουν νὰ ἔρχουνται κατάντικρυ μὲ τοὺς διαφόρους ὑποσχετόπουλους, ποὺ ἀκόμα καὶ ἄξιους δὲ μᾶς θωροῦν γιὰ ν' ἀσχοληθοῦν μὲ μᾶς ἀκόμα καὶ μέσα στὰ διάφορα δημοκοπικὰ μανιφέστα τους.

Παλαιόκηπος ***Μίδης***

θὺ καὶ πιὸ νοικοκυρεμένο. Καὶ τὸ σπουδαιότερο· ὅλοι μας πάνω κάτου ἔχουμε μιὰ τρύπα κάτ' ἀπ' τὴ γῆ γιὰ νὰ κουρνιάσουμε. Ἐγὼ μένω πάλι μαζὺ μὲ τὸν ἀδερφό μου. Εἶναι ἕνα ἀμπρὶ πολὺ παράξενο.

Κατεβαίνεις μὲς τὴ γῆς τέσσερα σκαλιὰ σανιδένια, καὶ βρίσκεται μπροστὰ σἔναν χαμηλὸ τάφο σκαμένον ὑπομονετικὰ μέσα σἔναν θεόρατο βράχο. Ὅλο αὐτὸ τὸ κούφωμα ποὺ μᾶς προστατεύει εἶναι τρυπημένο μὲς τὴν πέτρα σκυρὶ σπυρὶ μὲ τὸ σμιλάρι. Πόσοι ἄθρῶποι δούλεψαν καὶ πόσα μερόνυχτα γιὰ νὰ γίνει μιὰ τέτια δουλιά. Τὸ σπουδαῖο εἶνοι ποὺ τὸ πάτωμα εἶναι στρωμένο μὲ τρία χοντροσάνιδα ἀπὸ κάποια πόρτα. Τὰ σανίδια αὐτὰ εἶναι σὰ μιὰ σκάρα, γιατὶ ἀπὸ κάτου εἶναι σκαμμένος ἕνας λάκκος, ποὺ ὕστερα κατάλαβα τὴν ἀποστολή του. Τὸν εἶχανε κάνει γιὰ νὰ μαζεύει τὸ νερὸ ποὺ ἱδροστατοῦσε ἀπὸ τὶς μυστικὲς φλέβες τοῦ βράχου. Ξαπλωμένος ἀνάσκελα πάνου στὶς σανίδες, ἀκούγω σὲ πολὺ ἀνάρια χρονικὰ διαστήματα μὲς τὸ μισοῦπνιασμά μου τὶς βαρειὲς στάλες ποὺ πέφτουνε κάτουθέ μου πάνου στὸ νερό, σὰ νἄσταζαν ἀπὸ μιὰ μυστηριώδικη φοβερὴ κλεψύδρα. Συλλογίζουμε πῶς παραμονεύει ὁ θάνατος κἄπου-ἐδῶ κρυμμένος καὶ μετράει ἔτσι τὴ ζωή μου καὶ τὴ ζωὴ τοῦ ἀδερφοῦ μου. Κάποτε θὰ στάξει ἀπ' τὴν τρομερὴ κλεψύδρα του μιὰ στερνὴ σταλαματιὰ καὶ τότες θὰ πεθάνει ὁ ἕνας μας. Αὐτὸ τὸ συλλογιέμαι κάθε φορὰ ποὺ δὲν ἔχω ὕπνο κιάκούγω μὲς τὸ σκοτάδι τὸν ἀδερφό μου νὰ κοιμᾶται σφιχτὰ στριμωγμένος δίπλα μου. Ἀνάβω τότες τὸ κερὶ γιὰ νὰ δῶ τὸ στῆθος του ποὺ ἀνεβοκατεβαίνει, ἢ κάνω νὰ ξαπλωθῶ γιὰ νὰ τόνε σκουντήξω στὸν τοῖχο. Τότες ξυπνάει, ἢ μουρμουρίζει μὲς τὸν ὕπνο του καὶ γὼ συχάζω καὶ ξαναμετρῶ ὁλομόναχος τὶς σταλαξιὲς ποὺ πέφτουνε στὸ μαῦρο νερὸ ποὺ μαντεύω κάτου ἀπ' τὰ σανίδια τοῦ κρεββατιοῦ μας.

(Ἔχει συνέχεια)

Στέρνετε τὴν «Καμπάνα» στοὺς φαντάρους τοῦ Ἔβρου

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ✻ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ✻ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΠΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Οἱ ἐκλογὲ, γιὰ τὴν ἐπιτροπὴ τοῦ Τοπικοῦ Συνδέσμου Μυτιλήνης θὰ γείνουν στὶς 8 Ἰουλίου ἀπὸ τὶς 8 τὸ πρωῒ ὡς ποὺ νὰ βασιλέψει ὁ ἥλιος.

Στὴν ἐκλογὴ θὰ λάβουν μέρος τὰ μέλη ποὺ εἶνε γραμμένα στὸ Σύνδεσμο ἴσαμε σήμερα καὶ ὅσα θὰ γραφοῦν ἴσα μὲ τὴν 1ην Ἰουλίου. Γιαὐτὸ παρακαλοῦμε τοὺς συναδέλφους περνῶντας ἀπ' τὰ Γραφεῖα τοῦ Σ. Ε. Σ. νὰ πέρνουν τ' ἀτομικά τους δελτία τὰ ὁποῖα τοὺς χρειάζονται γιὰ νἔχουν δικαίωμα στὶς ἐκλογές. Τὰ ἴδια δελτία θὰ τοὺς χρειάζονται ἀργότερα γιὰ ὅλες τὶς εὐκολίες ποὺ θὰ ἐπιτύχει ὁ Σ.Ε.Σ. γιὰ τὰ μέλη του.

Οἱ ἐκλογὲς θὰ γείνουν στὸ Γυμνάσιο Μυτιλήνης μὲ ψηφοδέλτια πάνω στὰ ὁποῖα θὰ γράφῃ ὁ κάθε ψηφοφόρος μονάχα πέντε ὀνοματα, ἐκεινῶν ποὺ νομίζει ἄξιους γιὰ νὰ ἀποτελέσουνε τὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ Συνδέσμου Μυτιλήνης.

Ὑποψήφιοι θἄναι ὅσοι θὰ προταθοῦνε ἀπὸ 5 τουλάχιστο μέλη τοῦ Συνδέσμου, δηλώνοντάς το ἐγγράφως ἀπὸ σήμερα ἴσαμε δυὸ μέρες πρὶν ἀπ' τὶς ἐκλογές, καὶ αὐτό, γιὰ νὰ καταρτισθῇ ἕνας πίνακας τῶν ὑποψηφιων ἀπο τοὺς ὁποίους θὰ διαλέγουν οἱ ψηφοφόροι τοὺς πέντε ποὺ θὰ γράψουν στὰ ψηφοδέλτια τὴ μέρα τῆς ἐκλογῆς.

Τὶς ἐκλογὲς θα ἐπιτηρήση μία Τριμελὴς Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ μὲ ἰσαριθμους ἀναπληρωτὰς ἀπὸ πρόσωπα ξένα πρὸς τὸν Σύνδεσμο. Ἡ ἴδια ἐπιτροπὴ στὸ τέλος τῆς ἐκλογῆς θὰ κάμη καὶ τὸ μέτρημα τῶν ψήφων, πέρνοντας κ' ἕναν ἀκόμη ψηφολέκτην μαζὺ μὲ τὸν ὁποῖον θὰ προσυπογράψη τὸ Σχετικὸ Πρακτικὸ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας.

Μυτιλήνῃ τῇ 25—6—23

Ὁ Γραμματεὺς ***Ε. Κλήμης*** — Ὁ Πρόεδρος ***Σ. Ἀμμανίτης***

Ὁ Κοτζαμπάσης

Ἐν Πλακάδῳ τῇ 22 Ἰουνίου 1923

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»,

Ἀπὸ Τουρκοκρατίας λυμαίνεται τὸ χωριό μας ἕνας Κοτσαμπάσης ὀνόματι Ἰωάννης Ντιπανλῆς.

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὕστερα ἀπὸ ὅλες τὶς μεταλλαγὲ, ποὺ ἔλαβαν ὅλα τὰ Κράτη καὶ ὅλα τὰ συστήματα δὲν ἔννοεῖ νὰ ἀλλάξῃ πρόγραμμα.

Αὐτὸν ἕνα μονάχα τὸν ἀπασχολεῖ· τὸ συμφέρο του καὶ μόνο τὸ συμφέρο, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ τὸ ἱκανοποιήσῃ μὲ ἔξοδα ὅλου τοῦ χωριοῦ. Τὰ παλαιοντολογικά του τερτίπια ποὺ μονάχα ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἶχαν πέραση δὲν λέει νὰ τὰ ἀφήσῃ. Κοτζαμπάσης ὁ ἄνθρωπος, θαρρεῖ πῶς ὅλοι γεννηθήκανε γιὰ νὰ δουλεύουν γύρω στὸ πλουσιοπάροχό τὸ τραπέζι καὶ νὰ κατευνάζουν τὴ πείνα τους ἀπὸ τὰ ψίχουλα τοῦ ἀρχοντικοῦ σοφρά του.

Τὶς προάλλες ὅταν ἐμεῖς ἐσκοτωνόμαστε σὰν μῦγες στὴ Μικρὰ Ἀσία, βρῆκε εὐκαιρία, ἔχοντας καὶ τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητάς μας συνεργό, νὰ κάνῃ κατοχὴ μιὰ βρύση τοῦ Δημοσίου ποὺ τανε καταμεσὴ στὴν ἀγορὰ τοῦ χωριοῦ καθώς, ἐπίσης καὶ μιὰν λωρίδα τόπο ἀπὸ τὸ δρόμο, μάκρος 3 πάνω κάτου μήτρα καὶ πλάτος ἕνα καὶ μισό.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲ φτάνε ὅτι δανείζει σὲ ὅσους καταφεύγουνε στὸ ἔλεός του νοικοκυριόπουλο μὲ τὸν ἄνομο τόκο τῶν 10 ο/ο—μὲ σκοπὸ πάντα νὰ βάλῃ χέρι σὲ κανένα χτῆμα ἢ χωράφι ποὺ ἔχει ὁ δανειζόμενος—ἄλλα τώρα τελευταῖα βρῆκε κι' ἄλλον τρόπο γιὰ νὰ γδέρνῃ κείνους ποὺ ἡ σκληρὴ ἀνάγκη ἤθελε σπρώξῃ νὰ χτυπήσουν τὴν πόρτα του.

Εἶχε φέρει ὁ κύριος ἄλευρα τὰ ὁποῖα ἀφοῦ κρατῆσε ἐπὶ μῆνες στὴν ἀποθήκη του — ὑπολογίζων ποιὸς ξέρει τί ἄνομα κέρδη — γιὰ νὰ τὰ ξοδέψῃ τώρα χωρὶς συνάμα καὶ νὰ ζημιωθῇ, ὑποχρεώνει τοὺς δυστυχεῖς μουζικους του νὰ πάρουν καὶ ἀπὸ ἕνα σακκὶ ἀπὸ τὸ ἀλεῦρι αὐτὸ πρὸς δέκα (ἀριθμὸς 10) δραχμὲς τὴν ὀκᾶ δηλαδὴ 780 δραχμὲς τὸ σακκί, τὴν δὲ ἀξία του νὰ τὴν λογίσῃ στὸ ὁμόλογο ὡς χρῆμα μετρηθέν.

Ἐπειδὴ δὲ κοντὰ σἄλλατου χαρίσματα ἔχει καὶ τὸ χάρισμα τῆς πανουργίας ἀνεπτυγμένο στὸν ὕψιστο βαθμό, γι' αὐτὸ στὸ ὁμόλογο ποὺ πέρνει ἀπὸ τὸν δανειστὴ δὲν ἐπιτρέπει νὰ γραφῇ πρὸς πόσα τοῖς ἑκατὸ δανείζει ἀλλὰ σημειώνει τὴ φράση «νόμιμος τόκος».

Δὲς τε τί εὔμορφα κάνει τὴ δουλίτσα του.

Δὲν τοῦ ἀξίζει νὰ τὸν συγχαροῦμε;

Ὁ Σ. Ε. Σ. Πλακάδου

Ἕνα λαμπρὸ παράδειγμα

Ἐξοχώτατε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ Σᾶς ἀναφέρω ὅτι τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ἀσωμάτου, συνελθὸν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν συνεσκέφθη καὶ ἀπεφάσισε: Νὰ παράσχῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὰ νέα στοιχεῖα τῆς Κοινότητος, τοὺς ἀπολυθέντας δηλονότι ἐφέδρους, οἵτινες ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἠγωνίσθησαν διὰ τὸ γενικὸν καλὸν τῆς Πατρίδος, νὰ ἐργασθοῦν καὶ τώρα ὡς πολῖται —ὡς ἔχουν δικαίωμα ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν—διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἰδιαιτέρας των Πατρίδος.

Καταλλήλου; διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου κρίνομεν τοὺς ἑξῆς ἐκ τῶν νέων, ἀπολαύοντας τῆς ἀμερίστου ἐμπιστοσύνης τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος: 1) Εὐστρ. Γρηγ. Παπαμιχαὴλ 2) Γρηγ. Ε. Παυλέλλην 3) Γρηγ. Β. Κουτλῆν 4) Εὐστράτιον Π. Κανιμᾶν καὶ 5) Νικόλαον Π. Καπανάκην.

Κατόπιν τούτου τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ἀσωμάτου λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλῃ δι' ἐμοῦ τὴν παρακλησιν του μὲ τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως εὐαρεστηθῇ ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης νὰ τὴν ἀποδεχθῇ καὶ μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι τόσον ἐγὼ ὅσον καὶ οἱ συνεργάται μου θὰ παράσχωμεν εἰς τοὺς νέους διαδόχους μας ἀμέριστον τὴν συνδρομήν μας ***ἐνισχύοντες τὸν πόθον καὶ τὴν ὡραίαν νεανικὴν αὐτῶν ὁρμὴν πρὸς δημιουργίαν καὶ δρᾶσιν,*** διὰ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν δυνάμεών μας.

Εὐπειθέστατος

Ὁ αἰτῶν πρόεδρος τῆς Κοιν. Ἀσωμάτου

Ἀναστάσιος Γιακουμῆς

Σημ. «Καμπάνας». Τὰ ἄλλα μέλη τοῦ παραιτουμένου ὑπὲρ τῶν νέωνΚοινοτικοῦ Συμβουλίου Ἀσωμάτου εἶνε: Ἰωάννης Χατζηκωνσταντῆς Σταῦρος Σταυρακέλλης Φώτιος Ἀβαγιαννέλλη; καὶ Δημήτριος Παυλέλης

Οἱ ἀπόλεμοι καὶ ὁ σακάτης

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»,

Θὰ ἤθελα νὰ γράψω καλλίτερα πράγματα γιὰ τὸ χωριό μου καὶ ὄχι σὰν αὐτά. Εἴχαμε τὸ εὐτύχημα ἀπὸ ὅλους τοὺς πολέμους ποὺ καναμε νὰ ἔχουμε ***ἕνα καὶ μόνο ἀνάπηρο*** τὸν Γ. Μπουλουμπάση, πρωτάτη τριῶν ἀνυπάνδρων ἀδελφῶν του, δίχως μάνα καὶ πατέρα οὔτε κυκανέα πορο ζωῆς. Ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς ὅλοι ἤθελαν νὰ τὸν βοηθήσουν καὶ πρὶν πάντων οἱ συνάδελφοί του ποὺ μὲ ἕνα πρόχειρο ἔρανο ποὺ ἔκαμαν τοῦ ἐμάζευσαν περίπου 500 Δραχμές.

Μὰ τὸ ζήτημα ἦταν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ψωμί του μόνος του καὶ ἐπειδὴ εἶχε διαδοθῇ ὅτι οἱ μπακάληδες εὐχαρίστως θὰ ἄφιναν τὰ καπνὰ καὶ τσιγάρα νὰ τὰ πωλῇ ἐκεῖνος, σὲ μιὰ συνεδρίαση τοῦ Σ. Ε. Σ. ἐκάναμε μιὰ σχετικὴ δήλωση τὴν ὁποίαν ὑπέγραψαν ὅλοι οἱ μπακάληδες.

Ζητήσαμε τὶς ὑπογραφές του; ὄχι γιὰ τίποτε ἄλλο παρὰ ἐπειδὴ εἴχαμε τὴν ἰδέα ὅτι θὰ εὑρεθῇ ἕνας τους ἀργότερα νὰ φέρῃ καπνὰ καὶ θὰ τὸν ἀκολουθοῦσαν καὶ ἄλλοι· ὅπως καὶ ἔγινε. Δὲν πέρασαν δυὸ μῆνες ποὺ ὑπέγραψαν τὴν δήλωση, καὶ τὸ ἀτομικὸ συμφέρο δὲν τοὺς ἄφησε νὰ σεβασθοῦν τὴν ***ὑπογραφή τους***· καὶ ἄρχισαν ὁ ἕνας ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄλλο νὰ ἀγοράζουν καὶ νὰ πωλοῦν καπνά, καὶ ἔτσι ὁ φτωχὸς καὶ σακάτης βλέπει καὶ πάλι νὰ παρουσιάζεται μπροστά του ἕνα μεγάλο ἐρωτηματικὸ στὸ ζήτημα τῆς ζωῆς του... Πιστεύω καὶ ἐλπίζω νὰ θελήσουν νὰ σκεφθοῦν καλλίτερα καὶ νὰ ἀφήσουν τὸ ἐλάχιστο κέρδος 5—10 δραχμὲς τὴν ἡμέρα ποὺ ἔχει ὁ καθένας τους γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ζήσῃ καὶ αὐτὸ τὸ παιδί, ποὺ γιὰ τὴν ἡσυχία καὶ ἀσφάλειά τους ἔδωσε ὅ,τι εἶχε.

Χωρὶς νὰ θέλω νὰ ἀναφέρω πρόσωπα, δὲν μπορῶ παρὰ νὰ ἐπαινέσω τὴν ἐξαίρεση ποὺ ἔκανε σαὐτὸ τὸ ζήτημα ἐΠ.Πέτρου ὁ ὁποῖος ἄνκαὶ ἐφεδρος οἰκογενειάρχης ἐξακολουθεῖ νὰ μὴν πουλᾶ καπνά· δὲν μποροῦσε βέβαια νὰ γίνῃ διαφορετικὰ ἀφοῦ καὶ αὐτὸς ἤξευρε τί θὰ πῇ στρατιωτικὸ καὶ ἔφαγε κάμποσο καιρὸ κουραμάνα.

Παρακοιλιώτης

Ἐπαναστάτης δηλαδή!

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»,

Παρακαλοῦμεν καταχωρήσητε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τὰ ἀκόλουθα:

Ἐπὶ πενταετίαν ὑπηρετοῦντες ὡς τελωνοφύλακες ἐν τῷ ἐνταῦθα Τελωνείῳ 15 οἰκογενειάρχαι, οἱ πλεῖστοι ἔφεδροι καὶ τραυματίαι, οὐδέποτε παραβιάσαντες τὰ καθήκοντά μας, ἀλλὰ μᾶλλον τυχόντες εὐαρεσκειῶν παρὰ τῶν προϊσταμένων μας καὶ ἀναμένοντες τὴν μονιμοποίησίν μας, σήμερον ἀναιτίως καὶ κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ νῦν Τελώνου ἀπελύθημεν τῆς ὑπηρεσίας ***ὡς ἀκατάλληλοι*** Ὁ λόγος τῆς ἀπολύσεώς μας δὲν εἶνε αὐτὸς ὡς ἰσχυρίζεται ὁ κ. Τελώνης, ἀλλὰ λόγοι καθαρῶς πολιτικοὶ καὶ ἀπορρέοντες ἀπὸ προσωπικάς του ἀντιλήψεις, ἐπειδὴ τυγχάνομεν Μυτιληναῖοι καὶ ἀντικωνσταντινικοί.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του, εἰς τὰς ἐρωτήσεις του ***«Ἀπὸ ποῦ εἶσαι; ἄ! Μυτιληναῖος;»*** συνεπλήρωνε εἰρωνικῶς: ***«Ἐπαναστάτης δηλαδή!»***

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους παυόμεθα σήμερον τῆς ὑπηρεσίας ἕνα σωρὸ ἔφεδροι οἰκογενειάρχαι, διὰ νὰ φέρει τελωνοφύλακας ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Ἑλλάδα, ὁμοίους του κατὰ τὰ φρονήματα καὶ ὡσὰν τὸν εὐνοούμενόν του δεκάρχην Μηλιγκώνην Παν. ποὺ ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ βράδυ ὑβρίζει ὡς καὶ ὁ ἄλλος ἑξηκοντάρχης Τσαρουχᾶς καὶ λέγει: ***«πλησιάζειή ὥρα ποὺ θὰ σᾶς κανονίσουμε.»***

Μεθ' ὑπολήψεως

Θεόδ. Μπιγώνης, Γεώργιος Παλτζᾶκος, Δ. Χριστοδούλου, Ἰωάννης Δ. Γαλάνης, Κ. Ἀναγνώστου, Ε. Ἠλιάδης, Μιχ. Μιχαηλίδης, Μ. Νσυᾶκος, Ἐλ. Τριανταφύλλου, Γ. Λαμνῆς, Κ. Κουτηριάδης, Γ. Δ. Μιζόγιους.

Ὁ δρόμος Γελοίων—Ὑψηλομέτωπου

Ἀγαπητὴ «Καμπάνα»

Δὲν ἔμεινε καμμιὰ φημερίδα ἐντόπια ποὺ νὰ μὴ γράψῃ γιὰ τὸ αἰώνιό μας ζήτημα, τοῦ δρόμου Ὑψηλομετώπου-Γελίων. Δὲν ἔμεινε καὶ διάβημα ποὺ νὰ μὴν τὸ κάνουμε, τὸ πιὸ τελευταῖο δὲ εἶνε τὸ ὑπόμνημα ποὺ ἔδωκεν ὁ ΣΕΣ Στύψης-Ὑψηλομετώπου στὸν κ. Παπανδρέου γιὰ τὸ ἴδιο ζήτημα. Κάνε μας λοιπὸν τὴν χάρη καὶ γράψε κι σὺ κανεδυὸ λόγια γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον μας αὐτὸ ζήτημα, καὶ ἂν κατορθωθῇ νὰ πιάσῃ τόπο νὰ εἶσαι βέβαιη ὅτι ὅλη ἡ περιφέρεια τοῦ Λεπετύμνου, δὲν θὰ ξεχάσῃ τὴν εὐεργεσία, καὶ θ'ἀποδείξῃ τὴν εὐγνωμοσύνη της. Λοιπὸν, ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἔγγραφον τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ Λέσβου, πρὸς τὴν Νομαρχίαν πρὶν ἀπὸ δυὸ μῆνες περίπου, ποὺ λέγει ὅτι εἶνε ἀπαραίτητος ἡ κατασκευὴ τοῦ δρόμου τούτου, καὶ εἰς τὸν σχετικὸν πίνακα ποὺ ὑπέβαλε στὸ ἀομόδιο Ὑπουργεῖο, γιὰ ***τὰ κατασκευασθησόμενα ἔργα τοῦ τρέχοντος ἔτους*** καταχωρήθηκε καὶ ἕνα κονδύλι γιὰ 500,000 δραχμὲς ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὸ δρόμο μας, καὶ ὅτι 250,000 χρειάζονται γιὰ τὸ πρῶτο μέρος δηλ. ἐχωματουργικὰ ἔργα, κατασκευὴν ξηροτοίχων, καὶ τεχνικῶν ἔργων (ὀχετῶν καὶ γεφυρῶν) καὶ ἄλλες 250,000 διὰ τὴν σκυρόστρωσιν καὶ κυλίνδρασιν τοῦ ὁδοστρώματος».

Σήμερα ὅμως τὸ πρᾶγμα διαφέρει, τὰ μερόκαματα φτηνήνανε, πληρώνω δὲ ἀπὸ 300 ἐργάτες ἔφεδροι καὶ μὴ, θὰ τρέξουν νὰ ἐργασθοῦν, καὶ μοῦ φαίνεται ὅτι ἂν δὲν χρειαζόταν τὰ προσόντα ποὺ ἀπαιτεῖ τὸ χαρτοβασίλειο μας γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων θὰ μποροῦσα νὰ ἀναλάβω ἐργολαβικῶς τὸ ἔργον αὐτὸ μόνον μὲ 300,000 δραχμὲς σήμερον, πρὶν δαπανηθοῦν τὰ 2,500,000 ποὺ εἴδαμε προχθὲς στὰ φύλλα ὅτι ἀποφασίστηκαν γιὰ τὴ Λέσβο, καὶ ἄλλες 300,000 ποὺ εἴδαμε πρὸ καιροῦ, ***στάφυλλα πάντοτε***, γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ, εἰς ἄλλα ἔργα, ὅπως λ. χ. οἱ περίκαποι τῆς πρωτευούσης κ.τ.λ. ἡμεῖς δὲ οἱ ***ὑπαίθροι*** ἂς ξεχαρβαλαναβάμαστε σὲ κάθε βῆμα μας, τὸ ὁποῖον τὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς δὲν τὸ κάνωμε

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Η Πολιτική

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

25. Θερινής

Οὔτε αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα ἐλύθηκε τὸ ζήτημα τῶν τοκομεριδίων οὔτε ἐλπίδα ὑπάρχει καὶ τὴν ἐρχόμενη νὰ λυθῆ. Βούρκωσε τὸ ζήτημα μὲ τὸ νὰ περιμένουν Τοῦρκοι καὶ Σύμμαχοι ὁ ὁηγίες ἀπὸ τὶς Κυβερνήσεις των καὶ νὰ μὴν ἔρχωνται, ἢ νἄρχωνται ἄλλα τὰ προκαλεῖται νέα συζήτηση καὶ νέα ἀναβολή. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐμεῖς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ στεκόμαστε ἐπισιρατευμένοι καὶ νὰ ξοδευόμαστε.

Στὴ Βουλγαρία ἐπικράτησε ἡ νέα ἐπαναστατικὴ κυβέρνηση καὶ ἀναγνωρίστηκε μάλιστα πρῶτα πρῶτα ἀπὸ τὴν Ἀγγλία —αὐτὴ ἡ πρόθυμη ἀναγνώριση ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, εἶναι πολὺ ὕποπτη —καὶ ἀπὸ ὅλες τὶς Δυνάμεις μικρὲς καὶ μεγάλες. Τὸ ὅτι δὲν ἐμπνέει καμμία ἐμπιστοσύνη στοὺς γειτόνους της καὶ πρὸ πάντων στὴ Σερβία καὶ Ἑλλάδα δὲν ἐπιδέχεται ἀμφιβολία. Ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ξαναφερθῆ στὴ μέση τὸ αἰώνιο ζήτημα τῆς «Μακεδονίας» μὲ τὶς μπερδεψιές του, ποὺ δὲν ἄφηκαν ποτὲ τὰ βαλκανικὰ κράτη νὰ ζοῦν εἰρηνικὰ ἐπὶ τριάντα ὁλόκληρα χρόνια καὶ κατάστρεψε τὴ Βουλγαρία. Ὁ Σταμπολίνσκυ ποὺ ἀποδείχτηκε πολὺ μεγαλείτερος πολιτικὸς ἀπὸ τοὺς περίφημους διαδόχους τῆς Βουλγαρίας, δὲν ἤθελε νὰ ἀκούση οὔτε λέξη γιὰ Μακεδόνες καὶ κομιτατζῆδες, γιὰ νὰ φέρη τὴν ἡσυχία στὴ χώρα του ὕστερα ἀπὸ δέκα χρονῶν ἀνωφελεῖς πολέμους ποὺ τὸ βουλγαρικὸ αἷμα ἄφθονο χύθηκε Σ'ἐμᾶς ἐπιβάλλεται ἐναπρᾶμα' νὰ παρακολουθοῦμε ἀγρυπνατὴν κατάσταση. α.

γιὰ γοῦστο, ἀλλὰ γιὰ συμφέρον μας, καὶ κατὰ συνέπεια καὶ γιὰ τὸ συμφέρο τοῦ Κράτους . . . . . .

Ἂν ὁ κ. Θεοφανόπουλος θελήση νὰ δώση λιγάκη προσοχὴ στὰ γραφόμενά μας, καὶ ἐξετάση τὸ ζήτημα ἐπιτοπίως, δηλ. ἀπὸ τὸν λαὸ καὶ ὄχι ἀπὸ Νομομηχανικούς, Προέδρους καὶ Παρέδρους, οἱ ὁποῖοι ὡς πρόγραμμά των ἔχουν πάντοτε χαρτιὰ καὶ αἰωνίως χαρτιὰ καὶ παραχαρτιά, θὰ πεισθῆ ὅτι τ' μεγαλείτερο καλὸ ποὺ ἔχει νὰ κανει στὸν τόπο θὰ εἶνε ἡ πολλάκις **χαραχθεῖσα καὶ μελετηθεῖσα κατασκευὴ τοῦ ὁρόμου τούτου** ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ πικρὰ πεῖρα μᾶς ἀπέδειξεν ὅτι εὐκολώτερα μπορεῖ νὰ ἀκουσθῆ μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὸ Θιβέτ, ἢ ἀπὸ τὸ Τουμπουκτοῦ, παρὰ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας κατοίκους τοῦ βορείου τμήματος τῆς νήσου.

Ὑψηλομέτωπο 20 Ἰουνίου 1923

Μὲ ἀγάπη

Βουνήσιος

ΔΗΛΩΣΗ

Ὁ ΣΕΣ Βρυσσῶς μᾶς γράφει πὼ βρίσκουνται στὸ 14ο Τάγμα αἰγιαλιώτων στὴ Μαγνησία οἱ ἑξῆς ἔφεδροι :

Γεωργ. Δαυΐδ Ἀναστασιάδης, Χύδηρα. Εὐστρ. Ἰωάν. Ἀλβανός Γέλια, καὶ Ἀναστάσιος Ἀσημέλλης Οἱ ΣΚΣ τῶν χωριῶν ἂς φροντίσουν νὰ πληροφορήσουν τοὺς δικούς των.

Εὐχαριστήρια

Ὁ ΣΕΣ εὐχαριστεῖ τὸν Λημνιὸ συνάδελφο Δημ. Κισεμλῆ καὶ τὴν κυρία του Ἄννα Δ. Κισεμλῆ ποὺ ἔστειλαν στὸ ταμεῖο του δρχ. 100 γιὰ μνημόσυνο τῆς θείας των Χρυσῆς Εὐστ. Ἀλεμανέλλη.

Ὁ ΣΕΣ Λέσβου

Ἀπόδοσις λ)σμοῦ κονσέρτου Ἐρασιτεχνῶν ὑπὲρ αἰχμαλώτων

Εἰσπράξεις 282 εἰσιτήρια πρὸς 17.50	Δροχ.	4935
Ἔξοδα	»	2277
Ὑπόλοιπον παραδοθὲν εἰς τὸν ΣΕΣ	»	2658

∴

Ὁ Σ. Ε. Σ. Λέσβου εὐχαριστεῖ θερμὰ τὸν μαέστρο καὶ ὀργανωτὴ τοῦ κονσέρτου κ. Σ. Σωφρονιάδη καὶ Φιλ. Σκουρτέλλην καὶ Χρ. Σωφρονιάδη ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν ὀργανωτικὴ ἐπιτροπή.

Ὁ Σ. Ε. Σ. Λέσβου

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς καλλιεργητὰς. πωλητὰς καὶ ἐμπόρους Καπνῶν

Ὁ γνωστὸς μεσίτης Σιυλιανὸς Καραπάτης εἶνε εἰς θέσιν νὰ παρέχη εἰσηδήποτε πληροφορίαν ἐπὶ καπνῶν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρακαλοῦνται νὰ ἀπευθύνονται πρὸς αὐτὸν, εὑρισκόμενον εἰς τὸ Ἀργυραμοιβεῖον τοῦ κ. Κ. Κοραγιώργη.

Ο κ. ΣΠΥΡΟΣ

Δὲν μπορεῦμε παρὰ νὰ πιστέψουμε πὼς ἡ βαθύτερη καὶ μυστικὴ ἀτεία ποὺ ἔκανε τὸν κ. Σπῦρο Μομφεράτο νὰ κανει σκορποχῶρι ὅλους τοὺς ὑπηκόους του τελωνοφύλακες, εἶναι αὐτὴ ποὺ καταγγέλλουν σᾶλλη στιγὴ οἱ ἴδιοι: Πὼς δὲν ὑποφέρη ὁ κ. Σπῦρος νὰ ἔχα ὑπαλλήλους ποὺ ἔχουν εἰς βάρος των αὐτές τις δυὸ τρομερὲς κατηγόριες. Νἆναι **Μυτιληνιοὶ** καὶ νἆναι **Ἐπαναστατικοί**. Γιατὶ ὅπως κιᾶν θέσουμε τὴν πόση τῶν ἐκτάκτων καὶ τὴ μετάθεση τῶν μόνιμων τελωνοφυλάκων ποὺ πρόκαμε ὁ κ. Τελώνης τὸ παραμονὲς τὴ φυγεάς του ἀπ' τὴ Μυτιλήνη, δὲ βρίσκουμε καμμιὰ ἄλλη ἐξήγηση. Οἱ πιόσες ἔγιναν γιὰ οἰκονομία; Τοῦτες θᾶτανε γενικὸ μέτρο καὶ δὲ θὰ συνοδευόταν κἀπὸ μετάθεσεις. Γιὰ ἀνικανότητα τῶν ὑπαλλήλων; Μὰ μερικοὶ ἀπ'αὐτοὺς ἔχουν εὔσημα κιἀπ'τὸ Ὑπουργεῖο γιὰ τὴν καλὴ ἐκτέλεση τῆς ὑπηρεσίας των, κ' ἡ ἐκκαθάριση δὲν ἄγγιξε κενένα.

Κύστερα, σὲ τέτιες περιστασεις ἡ βρῶμα τοῦ ψαριοῦ ἀρχίζει ἀπ' τὸ κεφαλι. Δὲν εἶναι δὲ ἡ πρώτη φορὰ ποὺ κἀνε κλασικὴ ἀνικανοτηταποῦ μᾶς ἔστειλε ἡ εὐλογημένη Ἀθήνα, ρίχνει τὸ γομάρι τῆς ἀποτυχίας της στοὺς κατώτερους ὑπαλλήλους. Ἐν γένει βλέπουμε μὲ λύπη πὼς το χαντάκι τῆς ἀντιπάθειας ἀνάμεσα στὴν παλιὰ καὶ τὴ Νέα Ἑλλάδα ποὺ εἶναι καμαρωμένο δημιούργημα ὁρισμένων ἀνικανων ὑπαλλήλων, ποὺ ἀψυχολόγητα καὶ ἀνόητα προσβάλλουν κἀθε στιγμὴ τὸ ντεπιὸ αἰσθημα, πλαταίνα ὁλοένα. Καὶ παλὶ ἐπαναλαμβάνουμε μιὰ συμβουλὴ σὲ ὅλους αὐτοὺ, τοὺς κακοὺς μουσαφιρέους μας. Σὰ δὲν μπορεῦνε νὰ προσαρμοστοῦνε μὲ τὸν τόπο μας, νὰ γυρεύουν ἀμέσως μετάθεση σια χεριά τους. Δὲν εἶναι δυνατὸ νἀφομοιάσουν δέκα κύριοι οὔτε τὴ νοοτροπία, οὔτε τὸ πολιτικὸ αἴσθημα, οὔτε ἐπὶ τέλους τὰ γοῦστα ὁλοκαιρου ἑνὸς τόπου. Γιαὐτὸ ἂν δὲν μπορεῦν νὰ ζήσουνε μέσα στὸ περιβάλλο ποὺ βρίσκουν ἐδῶ πρέπει νὰ τὸ δινουν ἐγκαίρως. Ἀλλοιώτικα μόνο κακὸ κανουν.

Κακὸ στὸν ἑαυτό τους ποὺ χαλάνε τὸ σκῶτι τους, κακὸ στοὺς ἄλλους; ποὺ εἶναι στις διαταγὲς τους, καὶ κακὸ στὴν Ὑπηρεσία τὴν ἔρμη, ποὺ πληρώνει, πληρώνει σα σκασμένη γιὰ νὰ κανει ὁ κἀθένας τὰ κέφια του. Κι ὁ κύριος Σπῦρος ἔχει κἀνει τὰ δικά του ἀρκετὸν καιρό.

ΠΟΛΛΩ ΚΑΡΡΟΝΕΣ

Σ' ἄλλη στήλη θὰ δῆτε ἕνα ὡραῖο ἔγγραφο. Εἶναι τὸ δικαιολογητικὸ τῆς παραιτήσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ἀσωμάτου. Καὶ εἶναι τὸ πιὸ πρωτότυπο, τὸ πιὸ γενναῖο καὶ τὸ πιὸ περήφανο ἔγγραφο ποὺ στάλθηκε σὲ Νομάρχη ἀπὸ τότες ποὺ στάθηκε τὸ χαρτοβασίλειο. Ἡ κοινότητα Ἀσωμάτου παρουσιαζει ἄρμ στὴν παράταξη τῶν ἄλλων ἐφέδρων της. Καὶ τοὺ, καλεῖ νὰ πάρουνε στὰ χέρια τους τὰ εἴμια, στὰ χέρια τους τὰ γερά, τὰ χαλινάρια τῆς διοικήσεως τῶν Κοινῶν πραγμάτων. Ὁ κ. Νομάρχης διαν τοῦ ἔφεραν οἱ παραιτούμενοι τὸ ἔγγραφο αὐτό, στάθηκε μὲ χαρούμενη κατάπληξη μπροστὰ στὴν ὡραία χειρονομία τῶν Κοιν. Συμβούλων. Καὶ στέλνοντάς το στὸ Ὑπουργεῖο, ἀντέγραψε μὲς τὸ ἔγγραφό του ὁλάκαιρο το δικαιολογητικὸ, γιὰ νὰ δοῦνε στὴν Ἀθήνα πῶς ἀντιλαμβάνονται στὴ Μυτιλήνη οἱ ἄνθρωποι τὰ καθήκοντά τους καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τους. Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ τιμᾶ τὴν περασμένη γενεὰ τοῦ Ἀσωμάτου ποὺ ἐμβάθυνε τόσο ἁπλᾶ στὴν ἀνάγκη τοῦ συγχρονισμοῦ τῶν προσώπων μὲ τὴν ἐποχή. Τιμᾶ καὶ τοὺς ἐφέδρους τοῦ Συνδέσμου Ἀσωμάτου ποὺ ἐμπνέουν τόσην ἐμπιστοσύνη καὶ τόσην ἐκτίμηση στοὺς μεγαλυτέρους των. Οἱ ἔφεδροι ποὺ καλοῦνται τόσο πανηγυρικὰ στὸν ἀγῶνα γιὰ τὸ καλὸ τῆς Πατρίδας των πέρνουν ἔτσι καὶ μιὰ πολὺ μεγάλη εὐθύνη. Νὰ σταθοῦν «πολλῷ κάρρονες» ἀπ' τοὺς παλιούς. Εἴμαστε βέβαιοι πὼς θὰ τἀποδείξουνε μὲ ἔργα, καὶ ὑψώνουμε τὸ ἔγγραφο τῆς παραιτήσεως τῶν Κοιν. Συμβούλων Ἀσωμάτου ὡς ἕνα ὡραῖον καὶ θριαμβευτικὸ παράδειγμα γιὰ ὅλες ἐκεῖνες τὶς Κοινότητες ποὺ οἱ παλιοὶ καὶ κουρασμένοι τους ἡγήτορες κάθουνται ἀκόμα ὀφιχιὰ κολλημένοι στὶς θέσεις ποὺ ζητᾶνε νέο αἷμα, νέα μιαλὰ καὶ νέα χέρια.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΤΩΝ ΣΕΣ

Ἀκόμα μιὰ φορὰ μὲ τὴν εὐκαιρία ποὺ παρατείνεται ὁ χρόνος των ἐγγραφῶν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ξαναφωνάζουμε στοὺς ΣΚΣ των χωριών :

Φροντίσετε νὰ ἐγγραφοῦνε **ὅλοι οἱ ἔφεδροι ποὺ δὲν ἔχουνε ἀκόμα δικαίωμα ψήφου γιατὶ δὲν ἐγγράφηκαν.** Οἱ Διοικητὲς, Ἐπιτροπὲς **ἔχουνε ἱερὴ ὑποχρέωση** νὰ μὴν ἀφισουνε κανεναν ἐφεδρο ἀχω, ψηφο στὸ χέρι. Σὰ χωριὰ ποὺ εἶναι μακρυὰ ἀπὸ Εἰρηνοδικεῖο ἂς γινουν ἐνέργειες νὰ πάει ἕνας Εἰρηνοδίκης. Συναδελφοι! Μὴν ξεχνᾶτε κἀς ἀφινόνιας τὴν ψηφο στὰ χέρια τῶν ἀπόλεμων καὶ τῶν κουραμπιεδῶν **τοὺς δίνετε πληρεξούσιο γιὰ τὴ ζωή σας, γιὰ τὴν τιμή σας, γιὰ τὸ μέλλον σας, γιὰ τὴν τύχη τοῦ σπιτιοῦ σας.**

Ἔφεδροι! Ἔχετε ὑπ' ὄψη σας, ἂν ἀληθινὰ τὸχετε παρὰ ἀπόφαση νὰ παρεῖτε στὰ χέρια σας τὴν τυχη σας, καὶ τὴν τύχη τοῦ τοπου σας, **μόνο μὲ τὴν ψῆφο τοῦ Ἕλληνος πολίτου** θὰ τὸ καταφερετε. Στὶς βουλευτικὲς ἐκλογὲς ποὺ θὰ γινουν στὸ μέλλον πρέπει τὰ μολυβένια σφαιριδιά σας νἆναι ἕνα « πύρ ὁμαδὸν» καλοζυγισμένο καὶ καλομελετημένο, ποὺ θὰ βαρέσει κατάστηθα τὴ φαυλότητα καὶ τὴ σαπίλα. Γιαὐτὸ ἡ παραταξή σας πρέπει νἆναι πυκνὴ, δεμένη, πειθαρχημένη. Συναδελφοι! φροντίστε νὰ παρεῖτε τὴν ψῆφο σας.

ΤΟ ΦΕΣΙ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΣΚΟΥΦΙΑ ΤΟΥ

Τὸ κίτρινο δικηγοράκι τοῦ κίτρινον «Φῶς» ἐπιμένει σώνει καὶ καλὰ νὰ διαπαιδαγωγήση στὴν πολιτικὴ, ὅπως διακήρυξε κἄποτε, τοὺς Μυτιληνιούς. Καὶ τώρα τελευταῖα τὸν ἔχει πειράξει πολὺ στὰ νεῦρα τὸ ὅτι ἐμεῖς ποὺ μόλις **«προχτὲς βγάλαμε τὸ φέσι»** ὀνειρευόμαστε Δημοκρατίες, ἐνῷ αὐτὸς ποὺ μᾶς ἦρτε πάνσοφος καὶ **χωρὶς φέσι** ἐκ Μωρέως θέλει τὴν ἀπολυταρχία· ἔχει δικιο ὁ ἄθρωπάκος. Τί νὰ γινῆ ὅμως ποὺ ἐμεῖς οἱ Μυτιληνιοί, ἂν καὶ μὲ φέσι, βρεθήκαμε μὲ πλέον φιλελεύθερες ἀντιλήψεις καὶ τάσεις ἀπ' τὸ δικό του πούλημα τῆς ψυχῆς καὶ σώματος στοὺ, πολιτικοὺς ἀφεντάδες τῆς πατρίδας του. Ἴσως γιατὶ ἐμεῖς, κάτου ἀπ' τὸ τούρκικο φέσι νειρευόμαστε καὶ λαχταρούσαμε μιὰ **Ἑλλάδα** καὶ ὄχι τὸν κ. Σπῦρο Κουμουνδοῦρο π. χ. οὔτε τὴν ἀφεντιά του, οὔτε καμμιὰν ἄλλη παρόμοια μάρκα δόξα. Λυπούμαστε πολὺ ποὺ δὲ βρέθηκαν οἱ ψυχές μας σκλαβωμένες ὅπως θὰ περίμενε τὸ ἐκ Μιωρέως κιτρινο «Φῶς» γιὰ νὰ μπορέσει νὰ παίξει τὸ ρόλο τοῦ κυρίαρχου— ἐλευθερωτοῦ ἐδῶ πέρα, ὅπως φουσκωμένο κατέπλευσε. Φανταζόμαστε τὶ ἀπογοήτεψη θὰ αἰσθάνθηκε ὁ αὐτόκλητος διαπαιδαγωγητὴς τῶν Μυτιληνιῶν, καὶ δικαιολογοῦμε τὴν κιτρινάδα του καὶ τὴν πικρία του. Βλέπετε δὲ μπόρεσε νὰ ξοδέψη τὸ δηλητήριό του καὶ τὸ τρώγει μοναχός του. Καλὰ νὰ πάθη καὶ καλὴ χώνεψη.

ΓΚΕΓΚΕ;

Λέγει ἀκόμα τὸ ἐκ Μωρέως κίτρινο «Φῶς» πὼς σὲ ἐποχὴ ποὺ στὴ Βουλγαρία γυρεύουν βασιλεία καὶ στὴν Οὐγγαρία καὶ δὲ ξέρουμε ποῦ ἄλλοῦ ἀκόμα, ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ζητᾶμε δημοκρατίες. Μὰ ξεχνᾶ τὸ ὑποπρακτορεῖο τῆς ἐπιχειρήσεως Μετοξᾶ καὶ Σία πὼς ἐκεῖ ἡ βασιλεία εἶναι σύμβολο τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας ἐνῷ σ' ἐμᾶς κατάντησε τῆς διαιρέσεως. Ἐκεῖ συμβολίζει μιὰ μεγάλη ἰδέα ἐνῷ σ' ἐμᾶς τὴν ἰδέα τοῦ Δουκάτου Ἀχαρνῶν. Ἐκεῖ ἡ βασιλεία ζητοῦσε νὰ ὁλοκληρώση τὰ φυλετικὰ ὄνειρα ἐνῷ σ' ἐμᾶς ἔδιωχνε τοὺς Θράκες βουλευτές· αὐτὴ εἶναι ἡ διαφορὰ ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ φυσικώτατα ὁ Ἑλληνισμὸς ὕστερα ἀπὸ τόσες δοκιμασίες στράφηκε πρὸς τὴ Δημοκρατία ποὺ οἱ ἀνώτατοι ἄρχοντες θᾶναι ἐπὶ τέλους Ἕλληνες ὀτέφιοι ἀπὸ γνήσια Ἑλληνικὴ σπορὰ,καὶ θὰ πονοῦνε **γιὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὄχι γιὰ τὸ Θρόνο.**

Λοιπὸν, γιὰ νὰ μεταχειριστοῦμε τὴν ἐθνικὴ μητρικὴ γλῶσσα τοῦ Μενιδιστοῦ ἀνθρωπάκου : ***Γκέγκε ;***

ΠΑΛΙΝ ΜΑΙΝΕΤΑΙ ;

Ἡ «Γκραβαλικὴ Φωνὴ» πάλι «πάσχει τὰς φρένας». Τὸ ὁμολόγησε χριστιανικὰ στὸ προηγούμενό της φυλλο καὶ το ἀποδείχνει ἀπολαυστικώτατα στὸ τελευταῖο της. Στενοχωρημένη τρομερὰ κάτου ἀπ' τὴν ἠθικὴ πίεση τοῦ περιβάλοντος, κραυγάζει πὼς δὲν εἶναι μὲν ἀντιβενιζελικιὰ ἀλλὰ προσυμῶ, θὰ μεταβληθῆ καὶ σὲ ἀντιβενιζελικιὰ καὶ σὲ **«ὁτιδήποτε ἄλλο» (;)** ἂν ὁ Βενιζέλος δὲν κόψει καὶ δὲν ραψει, διότι, λέγει ὁ ἀγαπητὸς Θανάσης Γκράβαλης, συνηθισε νὰ παίζε. μὲ ἀνοιχτὰ χαρτιὰ κ.τ.λ. Πρῶτα πρῶτα ἐξορκίζουμε τὸν Ἀνταλλαγέντα συναδελφο νὰ πιστέψη ἕνα πρᾶμα. Πὼς, εἴτε Βενιζελικὸς εἶναι εἴτεΜεταξικὸς,οὔτεκα πεπρωμένατῆ,φυλῆς ἔχουν νὰ πάθουν ἄποτα οὔτε τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδας. Γιατὶ θᾶναι μοναχὸς του. Ἐμᾶς οὔτε ὁ Βενιζέλος μᾶς ἐνδιαφέρει οὔτε ὁ Μεταξᾶς. Μᾶς ἐνδιαφέρει μονάχα ἡ ἀλήθεια κ'ἡ Ἐπανάσταση. Καὶ λοιπὸν. Οἱ πρόσφυγες **ὅλοι** θᾶναι μὲ τὴν Ἐπανάσταση καὶ θὰ τὴ βοηθᾶνε στὶς προσπάθειές της εἴτε θέλε. ὁ φίλος Θανάσης εἴτε ὄχι. Τὸ ὅτι παίζει «μὲ ἀνοιχτὰ χαρτιὰ» τὸ ξαίρουμε κι' αὐτό. Ξαίρουμε ἀκόμα πὼς κάπου κάπου παίζει καὶ . . . μὲ ἀνοιχτὰ γράμματα. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν συχωρνᾶμε μοναχὰ στὸν ἑαυτό μας εἶναι ποὺ τὸν κἀναμε νὰ φωνάζει τόσο σαστισμένα καὶ ἀκαταλήπτα πράματα· π. χ. ἐνῷ στὴν πρώτη σελιδα του ὁμολογεῖ πὼς θᾶναι Βενιζελικὸς, «ἕως ὅτου ἀποδειχθῆ ἐσφαλμένη ἡ θρησκεία εἰς τὴν ὁποιαν σήμερον ἀνήκει» στὴ δεύτερη προεξοφλεῖ καὶ το αἷμα ὅλων τῶν προσφύγων, δίνοντας τὸ μπόλικα γιὰ νὰ στηριξει τὴν Ἐπανάσταση. Ὁμολογοῦμε πὼς ἡ στάση μας ἦτανε ἀπάνθρωπη ἀντίκρυ στὴν «Γκραβαλικὴ Φωνὴ» ἡ ὁποία κάπου κάπου συμφωνα μὲ τὴν ὁμολογία της «πάσχει τὰς φρένας» ἀπ' τὸν καϋμὸ ποὺ αἰσθάνεται γιὰ τὴ συμφορὰ ὅλων μαζὺ τῶν προσφύγων,«ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὑφίσταται ταῦθυσίας τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐφημερίδος ταύτης.» Λυπούμαστε κατάκαρδα καὶ μεῖς γιὰ την πετριὰ αὐτὴ ποὺ ἔπαθε ὁ δυστυχισμένος συναδελφος ἀπὸ τὸ «πολὺ τῆς θλιψεως». Κι' ἂν ἀρχισαμε συζήτηση καὶ ὑποψιαστήκαμε δόλο καὶ σκοπιμότητα γιὰ «κεῖνο τὸ ἀθλογράφημά του γυρεύουμε συμπάθειο. Δὲν ξέραμε τότες ἀκόμα τὸ πάθημα του.

ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ...

Οἱ **προσφυγικὲς ἐπιτροπὲς εἴδανε τὸ νέο Νομάρχη**· μιλήσανε μαζύ του γιὰ τὰ ζητήματά τους· ἀνταλλάξανε σκέψες γιὰ τὸν καλὶ τερο τρόπο ποὺ θᾶναι βολετὸ νὰ γιατρευτοῦν, ὅσο μπορεῖ καλλίτερα, οἱ πολλὲς πληγές τους. Πίσω-πίσω οἱ προσφυγικὲς Ἐπιτροπὲς ἔφυγαν ἐνθουσιασμένες ἀπ' τὴ γνωριμία τους μὲ τὸν κ. Θεοφανόπουλο. Γιατὶ, ὅπως μας εἶπανε πολλὰ ἀπὸ τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτῶν — ἄνθρωποι μυαλωμένοι, μὲ συναίσθηση τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν καθηκόντων των ἀπέναντι τῶν ἀδελφῶν προσφύγων ποὺ ἀντιπροσωπεύουν, μὲ πατριωτισμὸ ἀληθινὸ, μὲ χαρακτῆρα ἀκέραιο καὶ μὲ ἐντιμότητα ὄχι συνηθισμένη, ἄνθρωποι μὲ μιὰ λέξη ποὺ δὲν ἀποβλέπουν σὲ ἐκμετάλλευση τοῦ προσφυγικοῦ πόνου — ὁ νέος Νομάρχης,ἐπείσθησαν πὼς εἶναι ἀφωσιωμένος στὴν προσφυγικὴ ὑπόθεση καὶ ἦρθεν ἐδῶ μὲ ἀπόφαση νὰ ἐφαρμώσει πιστὰ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐπαναστάσεως: ***Νὰ γλυκάνει τὸν πόνο τῶν προσφύγων, νὰ ἐξυπηρετήσει ὅσο καλλίτερα μπορεῖ τὶς πολλὲς ἀνάγκες τους.***

Μόνον ὁ «ἀνταλλαγέντας» Γκράβαλης δὲ βρέθηκε ἱκανοποιημένος· καὶ ἔτσι διαβάσαμε σήμερα στὴ «Φωνή» του μιὰν ἀνόητη ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ κ. Νομάρχη. Φυσικὰ εἶναι γνωστὰ τὰ ἐλατήρια ποὺ κινοῦν τὸν κ. ἀνταλλαγέντα. Στὴν προκειμένη ὅμως περίπτωση ὑπάρχουν καὶ ἄλλες εἰδικὲς ἀφορμὲς, ὅπως μᾶς **ἐπληροφόρησαν κατὰ πάντα ΑΞΙΟΠΙΣΤΑ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς προσφύγων.** Ὁ κ. Νομάρχης—μᾶς εἶπανε—ἀφῆκε μὲ τὴν κουβέντα του νὰ ἐννοηθεῖ πὼς, σαν ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπαναστάσεως, θὰ **κατάξει ΑΜΕΙΛΙΚΤΑ κάθε προσπάθεια ἀνήθικης ἐκμεταλλεύσεως τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος, ἀπὸ ἐπιτηδείους.**

Ὅλα αὐτὰ ὅμως ἐμᾶς μᾶς εἶνε ἀδιάφορα. Ἐκεῖνο ποὺ θέλουμε νὰ τονίσουμε γιὰ **τὸ καλὸ καὶ τὸ συμφέρο** τῶν Προσφύγων εἶνε : Νὰ σκεφτοῦν κατὰ πόσο βοηθοῦνε τὴ ὑπόθεσή τους οἱ τέτοιοι **ἀνόητοι** καὶ **ἀνήθικοι** τσαρλατανισμοί.....

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΑΛΚΑΙΟΣ»

Ἀπόψε ἡ ἔξοχος Ἀγγλικὴ φάρσα

"ΕΧΩ ΤΡΙΑ"

εἰς 3 πράξεις

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΡΙΣΤΙΚΟ

Τὰ χιόνια τρῶνε τὰ βουνὰ
Καὶ τὰ βουνὰ λιοντάρια
Κι' οἱ-γι-δμορφες οἱ κοπελιὲς
Τρῶνε τὰ παλληκάρια

Συλλέχτης Σ. Μ.

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΣΠΗΛΙΟΣ

Τδλεγαν δλοι οἱ ξωμάχοι ποὺ περνούσανε τώρα τελευταία ἀπὸ τ' «Ἄντρηα.» Κάθε βράδυ στὴν κορφὴ τοῦ «Κουκβᾶ», τοῦ ἔρημου κι' ἀπάτητου βουνοῦ, ποὺ στέκεται σὰν παλιὸς βιγλάτορας ἀπολιθωμένος, ἔπαιζε μιὰ φλογέρα, ποὺ ράγιζε, λὲς, πέτρες. Δὲν εἶχανε ξανακούσει τέτοιο παίξιμο ἀλλότες· ἕνας σκοπὸς θλιβερὸς, μακρόσυρτος, σπαραχτικὸς, δλά καιρος ἕνα κλάμα, ξεχυνόνανε ἀπ' τὸ σταχτόμαυρο βουνό, κατραχυλοῦσε στενάζοντας ἀνάμεσα ἀπ' τὰ δασὰ ρουμάνια, ξεχείλιζε μὲς στὴν ἄγρια ρεμματιὰ σὰν ἀνείπωτος κατημός, σκαρφάλωνε κατόπι βαρὺς στ' ἀντικρινὰ τὰ κατατόπια κι' ἀκόμα πιὸ ἀπάνου ὡς τὶς ἀπόψηλες κορφὲς καὶ ξεψυχοῦσε, κουρασμένος, μὲς στὸ φῶς καὶ τὸν αἰθέρα, σὰν παράπονο. Ὕστερα, ξανὰ τὸ κλάμα τὸ σπαραχτικὸ ἀπ' τὸν «Κουκβᾶ» ποὺ καπλάντιζε τ' «Ἄντρηα» καὶ τὰ «Ράδια», ἔσκανε μὲς στὸν ὀγξὸ «Τριόδο», κι' ἔσβυνε μὲς στὴ νεροβοὴ τῶν ἀλευρόμυλων, κάτω ἀπ' τὶς θολωτὲς τὶς φυλλωσιὲς τῆς ἀκροποταμιᾶς.

— Ὁ Σπήλιος ὁ Ἀσκημομούρης εἶνε! πληροφορούσανε τοὺς διαβάτες οἱ βοσκοὶ σὰν τοὺς ἔβλεπαν νὰ κοντοστέκωνται σὰ μαγεμένοι στὰ ριζὰ τοῦ ἄγριου βουνοῦ.

Ἔτσι ἀρχίνιζε κάθε μέρα, τὰ ἡλιοβασιλέμματα καὶ δὲν ἤξερες πότε τέλειωνε. Γιατὶ τὶς νύχτες — ποτὲς τὴ μέρα δὲν τὸν εἶδε ψυχὴ ζῶσα — κατέβαινεν ἀπ' τὸ βουνὸ μαζὺ μὲ τὸ κοπάδι, ποὺ τοῦ παράδινεν ὁ παραγιὸς πρὶν φύγει γιὰ τὴ μάντρα.

Καὶ γύριζεν ὁλονυχτὶς ὁ Σπήλιος στὴ βοσκή, σ' δλα τὰ βοσκοτόπια, ξυπνώντας τοὺς νυχτερινοὺς ἀντίλαλους, αὐτὸς μὲ τὴ φλογέρα του, μὲ τὰ κουδούνια τους τὰ πρόβατα. Καὶ τὴν αὐγὴ—κάθε αὐγὴ—πρὶν βγεῖ ἀκόμα ὁ ἥλιος, ἔφτανε μὲ τὸ κοπάδι του στὴς«Χανοὺμ τὸ μύλο».

Ἐκεῖ θὰ πότιζε τὰ πρόβατα στὸν ποταμὸ καὶ θὰ περίμενε τὸν παραγιό του νὰ κατεβεῖ ἀπὸ τὴ μάντρα γιὰ νὰ τοῦ παραδόσει τὸ κοπάδι. Κι' ἐνῶ θὰ γίνονταν δλα αὐτά, θὰν ἔβγαινεν ἡ Μάργα ἡ Μυλωνοῦ,—ἡ θειά του—ἀπ' τὸ μύλο, μὲ τὴν ἀλευρωμένη βράκα της καὶ τὰ τσιμπλιασμένα τὰ κόκκινα μάτια της. Θὰν τοὔδινε καφὲ μὲ παξιμάδι κ' ὕστερα θὰ κάθιζε κοντά του ἀπὰς στὴν «κουλέθρα» τὴν κολύβοη. Κανένας τους δὲ θὰ μιλοῦσε· ὅταν ὅμως ὁ Σπήλιος ἀνετέναζε ἡ Μάργα θὰν τοῦ ἔλεγε, νὰ μὴν κάνει πιὰ ἔτσι κι' αὐτὸς καὶ δὲ χάθηκαν τὰ κοπελούδια στὸ χωριό· σὰ δὲν τόνε θέλησεν ἡ Ἀρετή — ὄχ! πιὰ κι' αὐτὴ ἡ πλατομούρα — δὲν ἔχασε ἡ Βενετιὰ βαλόνη!... Ἔπειτα σάμπως ἤτανε ἀπὸ γεννήσιο του ἢ ἀπὸ καυγά! στὸν πόλεμο τὸ ἔπαθε. Ὅλος ὁ κόσμος τῶξερε πὼς τὸν πῆρε τὸ κανόνι· κι' ἂν ἤτανε αὐτὴ, γυναῖκα καθὼς ἔπρεπε καὶ τὸν ἀγαποῦσε τάχα κατὰ πὼς ἔλεγε, πρὶν φύγει στὸ στρατό, θὰν ἔπρεπε νὰ τ' ἀποδείξει τώρα· νὰ τῶχε καὶ καμάρι της πῶχει ἄντρα λαβωμένο· αὐτὴ ὅμως τὸν ἀγαποῦσε γιὰ ... τὰ γειάτα του καὶ γιὰ τὴν ὀμορφιά του.. Κι' ἔπειτα τί εἶχε δὰ τὸ πρόσωπό του! Νά, — δόξα νάχει ὁ Θεὸς — μέρα μὲ τὴ μέρα καλλιτέρευε· τὸ μάγουλό του δλο κι' ἔδερφε κ' ἡ μύτη του, οὔ! σφάλιξαν οἱ γιαράδες ἀπὸ καιρό! Μόνε τὸ χυμένο μάτι του... καὶ πάλι σάμπως ἄλλοι, πδχουνε καὶ τὰ δυό τους, βλέπουνε καλλίτερα!..

Κι' ἐνῷ θὰν τοῦ μιλοῦσεν ἔτσι ἡ Μάργα ἡ Μυλωνοῦ θὰν τοῦ χάϊδευε κιόλας τὸ πρόσωπο στοργικό, σὰ μάνα τὸ παιδί της. Καὶ κεῖνος πάντα ἀμίλητος, θὰ κύττεζε μὲ τὸ μοναδικό του μάτι μὲς στὸ βόθρο τὸ βαθὺ ποὺ ἄφριζε κάτου ἀπ' τὰ πόδια τους. Κ' ὕστερα σὰ θὰ τοῦλεγε νὰ πᾷ μιὰ μέρα στὸ χωριὸ νὰ ξυρισθῇ κι' αὐτὸς σὰν ἄνθρωπος, γιατὶ τὸν ἀσκημαίνανε τὰ γένια ἔτσι ποὺ μεγάλωναν ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ μονάχα τοῦ προσώπου του, ὁ Σπήλιος, σὰ νὰ ξυπνοῦσε ἀπὸ κακὸ νείρατο, θ' ἀναπηδοῦσε τρομαγμένος· κ' ἡ Μάργα ἡ Μυλωνοῦ θὰ τὸν ἔχανεν ἀπὸ μπροστά της, ξαφνικά.....

Τὸ βράδυ θὰν ἀκουγόταν πάλι ἀπ' τὸν «Κουκβᾶ» ἡ φλογέρα τοῦ Ἀσκημομούρη. Ὁ θλιβερὸς ἀχὸς θὰ ξεχυνότανε ἀπ' τὴ σταχτόμαυρη κορφὴ, θὰ γέμιζε τὶς ρεμματιὲς ἀπὸ παράπονο, θὰ ξεπερνοῦσε τὶς βουνοκορφὲς καὶ θὰν ἔσβυνε καὶ θὰ ξαναγεννιόταν, πάντα ὁ ἴδιος, καὶ πάντα πιὸ σπαραχτικὸς, ὁ ἀτέλειωτος ὁ ἀχὸς—ὁ θρῆνος. Βουβοὶ θὰν ἀπομέναν οἱ ξωμάχοι μὲς στὴ λαγκαδιὰ, ἀγριολαντισμένα θὰ φτεροπετοῦσαν τὰ κοτσίφια μὲς στοὺς πρίνους, ἤρεμα θὰ τρεχε τὸ νερὸ στὴ ρεμματιὰ κ' οἱ πικροδάφνες θὰ κοκκινίζαν μιὰν ἀρόδα μὲς στὸ «Κακολάγκαδο».

Καὶ οἱ βοσκοὶ θὰν τὸ ξηγούσανε: — Εἶνε ὁ Σπήλιος ὁ Ἀσκημομούρης, καὶ κλαίει τὴν ἀπαρνήτρα τὴν ἀγάπη του.

Σ. Γκορέσης

ΤΟ ΚΟΜΠΟΛΟΪ' ΣΑΣ

= Τὸ «Ζέππελιν» μᾶς προτέφερε τὴν περασμένη βδομάδα,

— Μιὰ ταινία πρώτης.

— Μὲ τὴν Μπερτίνη.

— Καιροῦ; καὶ ζωμάνια εἴχαμε νὰ δοῦμε τὴν ὄμορφη καλλιτέχνισσα τῆς ὀθόνης.

— Ἂς φροντίσουν λοιπὸν οἱ Κινηματογράφοι μας,

— Νὰ ἐξασφαλίζουν καλὰ πράματα στὸ Κοινό μας,

— Καὶ κεῖνο ξαίρει νὰ τοῦ; τὸ πληρώνει τοῖς μετρητοῖς.

— Ὅπως τοῦδειξε τὴν περασμένη Πέμτη.

— Γιατὶ βαρέθηκε ὁ κόσμος νὰ βλέπει τὰ ἀτέλειωτα «ἐπεισόδεια»,

— Τῶν διάφορων λωποδυτῶν καὶ ἡρώων,

— Ποὺ κυριαρχοῦν τώρα τελευταία στὸ σιντόνι.

= Ὁ «Ἀλκαῖος» ἐκτὸς ἀπ' τὶς ἐνδιαφέρουσες ταινίες του,

— Εἶχε καὶ μιὰ ἀπ' τὸ φυσικό,

— Τῆς Ἀνατολῆς.

— Ἡ Σμύρνη μὲ τὰ μπιντένια της καὶ μὲ τὴν προκυμαία της καὶ μὲ τὸ καμπαναριὸ τῆς Ἁγ. Φωτεινῆς.

— Πέρασε σὰν ὄνειρο γλυκὸ κι' ἀξέχαστο,

— Μροστὰ ἀπὸ τὰ μάτια μας,

— Κι' ἀπὸ τὰ μάτια τῶν προσφύγων παιδιῶν της.

= Τὴ Μυτιλήνη τὴν ἔπιασε

— Τζαζμπαντομανία.

— Τὸ «Κέντρον» μὴ δυνάμενον καθεύδειν ἀπὸ τὸ τρόπαιον τοῦ «Κήπου»

— Ἄρχισε νὰ βαρᾶ ντασούλια, κουδούνια, ξυλάκια,

— Καὶ πᾶν γένος μουσικὸν,

— Καὶ πᾶν μέσον θορυβοποιόν.

— Ὁ θεὸς νὰ βάλει τὸ χέρι του.

= Τὰ τσαμέλια εὑρίσκονται σὲ παρακμή.

— Τὰ τρώει ὁ Μακρύ-Γιαλὸς

— Ποὺ κατάντησε τώρα-τώρα κάθε βράδυ.

— Βιτρίνα δλων τῶν ντόπιων καὶ ξένων καλλονῶν.

— «Τί νὰ εἴπῃ τειάς».

— Ὅπως ἔλεγαν καὶ τὰ παλαιὰ συναξάρια.

= Ἐκλογὲς λοιπόν.

— Νά, μιὰν εἴδηση ποὺ θὰ κάνει τοὺς κ. Τέως νὰ ξερογλύφουνται.

— Καὶ νὰ ὀνειρεύουνται «πιτναρίλια».

— Εὐτυχῶς δὲν πρόκειται περὶ Βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

— Ἀλλὰ περί . . . ἐφεδρικῶν.

— Ἡ νέα γενεὰ τοῦ νησιοῦ.

— Τὰ νειάτα τῆς Λέσβος τὰ γεμάτα ἀπὸ ζωὴ κι' ἀπὸ ὡραῖο πόθο δημιουργικό.

— Κινοῦνται, καὶ ἀναταράσσονται καὶ ὀργανώνονται.

— Ἑτοιμάζουνται γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Ἀναγεννήσεως.

= Ἡ Ἐπάνω Σκάλα ὁλοένα καὶ προοδεύει.

— Σιγὰ-σιγὰ ἀπέκτησε δικό τη; πληθυσμό.

— Δικά της κέντρα χειμωνιάτικα καὶ καλοκαιρινά.

—Σὲ λίγο ἀποκτᾷ καὶ δικό της θέατρο.

— Εἶνε δλότελα διαφορετικὴ ἡ ζωὴ ἐκεῖ πέρα.

— Νομίζει κανένας πὼς βρίσκεται σ' ἄλλη πόλη.

— Ποὺ δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὴ Μυτιλήνη.

= Εἴδαμε διάφορα αὐτοκίνητα σὲ διάφορες ἐποχές.

— Νὰ δδηγοῦνται δέσμια ἐνώπιον τοῦ ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

— Διότι ἐπάτησαν καὶ ἐκομμάτισαν διαβάτες.

— Δὲν εἴδαμε ὅμως κανέ α σωφὲρ νὰ συλληφθῇ.

— Ἐπειδὴ ἔτρεχε ὅπως τρέχουν σὰ διαόλοι, ὅλοι τους.

— Αὐτὸ σημαίνει πώ; δὲν ὑπάρχει καμμιὰ προληπτικὴ μέριμνα.

— Στὸ μακαρισμένο τοῦτο τόπο.

= Ὁ ριξικέλευθος «Ἀλκαῖος» ἔριψε τὸν κύβον.

— Καὶ ἐκέρδισε τὸν Παυλόπουλον.

— Μὲ τὴν Ἀθηναϊκήν του σκηνήν.

— Τὸ ὅλον ζεύγη ἀνθρώπων ἔξ.

— Ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ συνάδελφος Κανανάγκης.

— Ὁ ἐν λόγῳ λοιπὸν Θίασος ἄρχισεν ἀπὸ προχθὲς τὶς παραστάσεις.

— Θὰ παίξει εἰς τὸ ἐστεγασμένον ὕπαιθρον τοῦ Ἀλκαίου 15 ἔργα.

— Κατόπιν θὰ ἀποδημήσει εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

— Δηλαδὴ τὴν Ἐπάνω Σκάλαν.

— Ὅπου θὰ στήσει τὴν σκηνήν του ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν.

—Ὡρισμένω; θὰ εἶνε ἡ περιεργότερη σκηνὴ τοῦ κόσμου.

— Καὶ θὰ εἶνε πληρέστατα δικαιολογημένη.

— Ἀκόμα καὶ ἂν τὰ κάνει θάλασσα.

— Ὅπερ ἀπευχόμεθα.

= Ὁ καλλιτέχνης ζωγράφος καὶ φίλος συνεργάτης κ. Μαλέας συγκαταλέγεται ἀπὸ προχθὲς μεταξὺ τῶν Ἀθανάτων.

— Καθὼς ἐπληροφορηθήκαμε ἔστησε τὴν κατοικίαν του ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου.

— Καὶ κλέβει μὲ τὸ τρομερό του μάτι.

— Τὶς ἀθάνατες ὀμμορφιὲς τῆς Ἀγιάσσου.

= Τὴν περασμένη Κυριακὴ

— Ἔγινε στὸν περίβολο τοῦ Παρθεναγωγείου μας μιὰ σχολικὴ γιορτή.

— Ἀπὸ τὸ Α' καὶ Β'. δημ. σχολεῖα τῶν κοριτσιῶν.

— Μὲ ἐπιτυχία θαυμαστή.

— Μαντολινάτα ἐρασιτεχνῶν μὲ τὸν κ. Σωφρονιάδη,

— Κωμωδίτσες,

— Μονόλογοι,

— Καὶ χίλια δυὸ ἄλλα ὡραῖα καὶ χαριτωμένα πράματα.

— Συχαρίκια στὶς προσδευτικὲς δασκάλες μας.

= Ἕνα ὡραῖο πρᾶμα ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεται τὴ νύχτα στὸν Κῆπο.

— Ὅλος ὁ κόσμος τραγουδᾶ μαζὺ μὲ τὴν ὀρχήστρα ὁρισμένε; πεταχτὲς καντσονέτες.

— Κεῖσι δλη ἡ Πλατεῖα καὶ τὰ παρτέρια

— Γίνονται μιὰ παρέα μεγάλη καὶ οἰκογενειακὰ καλόκαρδη.

— Πῶς κατόρθωσαν οἱ cboβαροὶ συμπολίτες.

— Ποὺ ρουφοῦσαν τὸν καφέ τους ἄλλες φορὲς μὲ πόζα συγκλητικοῦ.

— Νὰ γίνοτν τόσο ἀλλέγροι;

— Μυστηριο τῶν μυστηρίων.

— Μιὰ φορὰ τὸ σημειώνουμε εὐχάριστα.

— Εἶναι σημάδι πολιτισμοῦ ἢ ἀφέλεια καὶ ἡ ἀνοιχτοκαρδιά.

ἡ Κδουνόπετρα

ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἀργὰ ξεκίνησες

Ἀργὰ ξεκίνησες καὶ πῆγες,
Γλυκειὰ, ἕνα βρεῖδυ ἐρημικό,
στὸ ρημοκλῆσι ποὺ τοῦ κάνουν
τὰ τσάμια πράσινο σκεπό.
Δὲν εἶχε; φέρει στὸ καλάθι
Λίδι λιβάνι καὶ κερί,
μήτε τὸ χέρι κρίτσε φόδι
καὶ δὲ στοῦ ἐγέλη ἡ θωριά.
Μόν ἤρδες κι' ἔκατσες σὰν ἴσκιος
Πᾶ; στὸ πεζοῦλι ἐκεῖ σκυφτή,
καὶ κάτου ἡ θάλασσα γραφτή
Κ' ἄ; ἔγερ ε κι' ἐβίρε ἡ ὥρα,
Στοὺ; δυό σου ὦμου; τοὺς λιγνούς
Κι' ἔπερνε τῆς ψυχῆς σου ἀλάργα,
Τ' ἀγέρι τοὺ; κρυφοὺς λυγμούς.

Μαρία Κλωνάρη.

Κόρη ἁμαρτωλή

Κόρη μικρὴ κι' ἀνίδεη,
μὰ ὡς τόσο ἁμαρτωλή
στῆς κοινωνίας τὸ ρέμα.
ὁ κόσμος πόρνη σ' ἔκραξε
κι' ἄτιμη σὲ καλεῖ
τῆς ἠθικῆς τὸ ψέμα.

Ἀγοραστὴς καλόθελος
σοῦ παίρνει τὸ κορμί
μὲ τὸ χρυσάφι πῶχει
Μὰ ἀγνὴ ἡ ψυχὴ κι' ἀσκλάβωτη
ξεχύνεται μ' ὁρμὴ
ἀπ' τὴ σκληρή του ἀπόχη.

Σίτσα Καραϊσκάκη

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Ὑπολοχ. Σοφ. Βουρνάζον. Ἐγγράψαμε συνδρομητές. Εὐχαριστοῦμε. Φροντίσετε ἀκόμα. Γράφετε μας.

Περγαμηνέλην Γιῶργο ὑποδεκ. Ἐγγράψαμε τοὺς δυό σας. Ἐνεργήσετε γιὰ συνδρομητὲς ὅπως νομίζετε σεῖς καλυτερα. Ἂν μπορεῖτε νὰ πουλᾶτε φύλλα γράφτε μας πόσα νὰ σᾶ; στέλνουμε κάθε φορά. Σᾶ; εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὸ θερμὸ ἐνδιαφέρο.

Π. Χαλδεζον Πλωμάρι. Ὅλοι ἐδῶ λυπηθήκαμε πολὺ ποὺ παραιτεῖσθε ὕστερα ἀπὸ τόσο θετικὴ καὶ πολύτιμη δουλεια ποὺ προσφέρατε στὸν ΣΚΣ τοῦ Πλωμαριοῦ.

Δὲν ξεύρουμε τὶς αἰτίες μὰ ἐλπίζουμε νὰ ξαναγυρισετε στὸν ἀγῶνα ποὺ **τώρα ἀρχίζει** καὶ πρέπει νὰβρει **ὅλα τὰ γερὰ στοιχεῖα** στὴ πρώτη γραμμή. Σκεφτῆτε το. Γιὰ τὴ διάθεση τῶν φύλλων πήραμε σημείωση καὶ συμμορφωνούμαστε. Εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ ὅλες τὶς ἐνέργειες Ασ. Καπετανὰν Κλωμηδάδο. Τὸ ζήτημά σας εἶναι τόσο λεπτὸ ποὺ δὲν μπορεῦμε νὰ σᾶ; ἀπαντήσουμε ἐδῶ. Θὰ σᾶς γράψουμε ἰδιαίτερα τὶ πρέπει νὰ κάνετε.

Παρμακέλλη Σπύρον ἀνθ)στήν.— Τὴ στέλνουμε στο Νοσοκομεῖο σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες σας. Παρακαλοῦμε φροντίσετε γιὰ συνδρομητὲς ἀνάμεσα στοὺ; συναδέλφους. Χαίρουμε ποὺ δίνει μια τέτοια παρηγοριὰ ἡ «Καμπάνα» ἀνάμεσα στοὺ; ἄρρωστους πολεμιστές.

Στρατιωτικὴ Διοίκησις Λέσβου
Διαταγὴ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν περὶ καταστάσεως πολιορκίας ΔΞΘ' Νόμον ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. Ε. Π. 2822 Διαταγὴν Ἐπαναστάσεως 1922 κοινοποιηθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. Π. 3330)756 ὁμοίας Α'. Σώματος Στρατοῦ Ἀπαγορεύομεν τὴν ὑπὸ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν διαλάλησιν τοῦ περιεχομένου τῶν ἐφημερίδων τόσον τῶν Ἀθηναϊκῶν, ὅσον καὶ τῶν ἐγχωρίων.

Ἡ Ἀστυνομικὴ Δ)σις Μυτιλήνης πρὸς ἣν κοινοποιεῖται ἡ παροῦσα ἐντέλλεται διὰ τὸν αὐστηρὸν ἔλεγχον πρὸς τήρησιν τῆς παρούσης.

Οἱ παραβάται τῆς παρούσης θὰ διώκωνται ποινικῶς ἐπὶ παραβάσει διατάξεων τοῦ ΔΞΘ' Νόμου.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 20 Ἰουνίου 1923

Ἡ Γενικὴ Στρατιωτ. Διοίκησις
Ν. Ἀρχιπελάγους
Κ. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ
Σ)χης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
Ἀδελφῶν Παντελῆ

Γραμμὴ Ἀλεξανδρείας. Τὸ θαλαμηγὸν «ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ» τόννων 2 χιλ, ἀναχωρεῖ τὴν Τρίτην 3 Ἰουλίου διὰ Λῆμνον, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Πειραιᾶ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Γραμμὴ Μασσαλίας. Τὸ θαλαμηγὸν «ΚΑΤΕΡΙΝΑ» τόννων 2 χιλιάδων, ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς τὸ Σάββατον 7ην Ἰουλίου, κατ' εὐθεῖαν διὰ Μασσαλίαν. Ναῦλα, ὡς ἐκ τοῦ ἐκπεσμοῦ τοῦ συναλλάγματος, εὐθηνότατα. Παρέχονται μεγάλαι εὐκολίαι ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρείας εἰς τοὺς διὰ Μασσαλίαν προοριζομένους ἐπιβάτας, οἱ ὁποῖοι δέον νὰ ἔχωσι διαβατήρια ἐπικυρωμένα παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ Προξενείου.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἂς ἀποτείνονται οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὸ Πρακτορεῖον, Πάροδος Τραπέζης Ἀθηνῶν.

Πράκτωρ *Ε. Χριστοφίδου*

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦμε πολὺ ὅποιος ἀπ' τοὺς συνδρομητὲς μας δὲν παίρνει ταχτικὰ τὸ φύλλο νὰ μᾶς τὸ μηνάει, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸ ποὺ τοῦ λίπει.

Ἡ «Καμπάνα» βγαίνει στὰ τυπογραφεῖα τοῦ «Ἐλεύθ. Λόγου»

ΝΕΑ ΕΚΠΤΩΣΙΣ

Λόγῳ τῆς ἀνατιμήσεως τῆς δραχμῆς καὶ τῆς μεγάλης παρακαταθήκης Καπνῶν, ὑποβιβάζομεν τὰς τιμὰς τῶν Καπνῶν καὶ Σιγαρέττων μας.

ΛΙΑΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ

ΑΣΤΡΟΝ	Δρχ. 2.65
ΚΑΠΝΑ ἐξαιρετικῆς ποιότητος	Δρχ. 2.40
ΦΑΜΑ » » »	5.—
ΦΑΜΑ συρτάρια » »	4.70

Διὰ τὴν χονδρικὴν πώλησιν ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Μ. ΚΑΡΔΑΣΟΣ & Σια